

เทศบาลเมืองบ้านไผ่

Banphai Municipality

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เทศบาลเมืองบ้านไผ่ (พ.ศ. 2553-2557)

เทศบาลเมืองบ้านไผ่
อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น

จัดทำโดย
กองวิชาการและแผนงาน
ฝ่ายแผนงานและงบประมาณ
งานนโยบายและแผน

คำนำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 กำหนดให้การจัดทำแผนพัฒนาสามปีต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาล และยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลท้องถิ่น นั้น

เนื่องจากคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดขอนแก่น ได้กำหนดกรอบยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัดขึ้น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาและแผนพัฒนาสามปีของตนเอง ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สอดคล้องตามระเบียบว่าด้วยการจัดทำแผนดังกล่าวข้างต้น จึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ (พ.ศ. 2553-2557) ขึ้น

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลฉบับนี้จะเป็นกรอบ แนวทางการบริหารงานท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า และสนองตอบต่อปัญหาความต้องการของประชาชนได้ อย่างเหมาะสมเป็นอย่างดี

นายกเทศมนตรีเมืองบ้านไผ่

บทที่ 1

บทนำ

แนวความคิดเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

นับแต่ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นต้นมาบทบาทอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมาก จวบจนมาถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ฉบับปัจจุบันให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดกรอบความเป็นอิสระในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนและความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารจัดการ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติให้มืองค์กรรับผิดชอบในการจัดทำการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกำหนดหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการให้บริการสาธารณะที่จำเป็นแก่ท้องถิ่น ตลอดจนรายได้ของท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้น และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดรูปแบบการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นอิสระมากขึ้น

นอกจากกฎหมายทั้งสองฉบับแล้ว ยังมีกฎหมายอื่นอีกหลายฉบับที่เกี่ยวข้อง เช่น

- พระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. 2542
- พระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2542
- พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. 2542

ทำให้เห็นได้ว่า มีการกำหนดตัวบทกฎหมายและกลไกทางกฎหมายเพื่อให้การกระจายอำนาจเป็นไปอย่างโปร่งใสและสามารถถูกตรวจสอบจากประชาชนและองค์กรต่าง ๆ ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยุคหลังรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประกาศใช้ จึงมีบทบาทอำนาจหน้าที่อย่างกว้างขวาง โดยมีเพียงพอก็จะมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นแต่ยังขยายบทบาท หน้าที่ออกไปรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย และเป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาคมท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น

แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 30(4) และแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่น ข้อ 52 กำหนดให้รัฐต้องจัดสรรงบประมาณ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของรายได้ของรัฐทั้งหมดภายในปี 2544 และไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 ของรายได้ของรัฐทั้งหมดภายในปี 2549 จึงมีความจำเป็นในการใช้ทรัพยากรรายได้ ทั้งที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง และรายได้ที่รัฐบาลจัดสรรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีความโปร่งใสมากที่สุด การวางแผนถือเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว โดยใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องวางแผนการใช้ทรัพยากรเหล่านั้นให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งในปัจจุบันและอนาคตมีการปฏิบัติตามแผนงาน โครงการที่จะกำหนดให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในช่วงเวลาที่กำหนด มีการควบคุมติดตาม วัดและประเมินผล โดยการบริหารจัดการตามแผน แผนงาน โครงการนั้น จะต้องเป็นการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใส และพร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบทั้งโดยหน่วยงานของรัฐและประชาชน

ความหมายของการวางแผน

การวางแผนเป็นการพิจารณาและกำหนดแนวทางปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่ปรารถนาเปรียบเสมือนเป็นสะพานเชื่อมโยงระหว่างปัจจุบันและอนาคต (Where we are to where we want to go) เป็นการคาดการณ์สิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น ฉะนั้นการวางแผนจึงเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่พิจารณา กำหนดแนวทางปฏิบัติงาน มีรากฐานการตัดสินใจตามวัตถุประสงค์ ความรู้และการคาดคะเนอย่างใช้ดุลพินิจ

การวางแผนจึงมีความเกี่ยวข้องกับการคาดการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตและตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด โดยผ่านขบวนการคิดก่อนทำ ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่า การวางแผน คือ ความพยายามที่เป็นระบบ (Systematic attempt) เพื่อตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับอนาคต เพื่อให้องค์กรบรรลุผลที่ปรารถนา

ความสำคัญของการวางแผน (Significance of Planning)

1) เป็นการลดความไม่แน่นอนและปัญหาความยุ่งยากซับซ้อนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้เพราะการวางแผนเป็นการจัดโอกาสทางการจัดการให้ผู้วางแผนมีสายตาว้างไกล มองเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตที่อาจเกิดขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี ปัญหา ความต้องการของประชาชนในสังคมนั้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กร ดังนั้นองค์กรจึงจำเป็นต้องเตรียมตัวและเผชิญกับสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากความผันผวนของสิ่งแวดล้อมอันได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เป็นต้น

2) ทำให้เกิดการยอมรับแนวความคิดใหม่ ๆ เข้ามาในองค์กร ทั้งนี้เนื่องจากปรัชญาของการวางแผนยึดถือและยอมรับเรื่องการเปลี่ยนแปลง ไม่มีสิ่งใดอยู่อย่างนิรันดรจึงทำให้มีการยอมรับแนวความคิดเชิงระบบ (System approach) เข้ามาใช้ในองค์กรปัจจุบัน

3) ทำให้การดำเนินการขององค์การบรรลุถึงเป้าหมายที่ปรารถนาทั้งนี้เพราะการวางแผนเป็นงานที่ต้องกระทำเป็นจุดเริ่มแรกของทุกฝ่ายในองค์การ ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันการดำเนินการเป็นไปด้วยความมั่นคงและมีความเจริญเติบโต

4) เป็นการลดความสูญเปล่าของหน่วยงานที่ซ้ำซ้อนเพราะการวางแผนทำให้มองเห็นภาพรวมขององค์การที่ชัดเจนและยังเป็นการอำนวยความสะดวกในการจัดระเบียบขององค์การให้มีความเหมาะสมกับลักษณะงานมากยิ่งขึ้น เป็นการจำแนกงานแต่แผนกไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกัน

5) ทำให้เกิดความแจ่มชัดในการดำเนินงานเนื่องจากการวางแผนเป็นการกระทำโดยอาศัยทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยต่าง ๆ (a rational approach) มาเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายและแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในอนาคตอย่างเหมาะสมกับสภาพองค์กรที่ดำเนินอยู่

กล่าวโดยสรุปว่า ไม่มีองค์การใดที่ประสบความสำเร็จได้ โดยปราศจากการวางแผน ดังนั้น การวางแผนจึงเป็นภารกิจอันดับแรกที่มีความสำคัญของการบริหารที่ดี

ประโยชน์ของการวางแผน (Advantages of Planning)

การวางแผนที่ดีย่อมส่งผลให้เกิดประโยชน์ดังต่อไปนี้

1) บรรลุจุดมุ่งหมาย (Attention of Objectives) การวางแผนทุกครั้งจะมีจุดมุ่งหมายปลายทาง เพื่อให้องค์การบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดให้ การกำหนดจุดมุ่งหมายจึงเป็นงานขั้นแรกของการวางแผนถ้าจุดมุ่งหมายที่กำหนดมีความแจ่มชัดก็จะช่วยให้การบริหารแผนมีทิศทางมุ่งตรงไปยังจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างสะดวกและเกิดผลดี

2) ประหยัด (Economical Operation) การวางแผนเกี่ยวข้องกับการใช้สติปัญญาเพื่อคิดวิธีการให้องค์การบรรลุถึงประสิทธิภาพ เป็นการให้งานในฝ่ายต่าง ๆ มีการประสานงานกันดี กิจกรรมที่ดำเนินมีความต่อเนื่อง ก่อให้เกิดความเป็นระเบียบในงานต่าง ๆ ที่ทำ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรต่าง ๆ อย่างคุ้มค่านับว่าเป็นการลดต้นทุนที่ดี ก่อให้เกิดการประหยัดแก่องค์การ

3) ลดความไม่แน่นอน (Reduction of Uncertainty) การวางแผนเป็นการลดความไม่แน่นอนในอนาคตลงเพราะการวางแผนเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคตการวางแผนที่มีประสิทธิภาพเป็นผลมาจากการวิเคราะห์พื้นฐานของข้อเท็จจริงที่ปรากฏขึ้นแล้ว ทำการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตและได้หาแนวทางพิจารณาป้องกันเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นไว้แล้ว

4) เป็นเกณฑ์ในการควบคุม (Basis of control) การวางแผนช่วยให้ผู้บริหารได้กำหนดหน้าที่การควบคุมขึ้น ทั้งนี้เพราะการวางแผนและการควบคุมเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออกเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการคู่กันอาศัยซึ่งกันและกัน กล่าวคือถ้าไม่มีการวางแผนก็ไม่สามารถมีการควบคุม กล่าวได้ว่าแผนกำหนดจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการปฏิบัติงานในหน้าที่การควบคุม

5) ส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมและการสร้างสรรค์ (Encourages innovation and Creativity) การวางแผนเป็นพื้นฐานด้านการตัดสินใจ และเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดแนวความคิดใหม่ๆ (นวัตกรรม) และความคิดสร้างสรรค์ทั้งนี้เนื่องจากขณะที่ฝ่ายจัดการมีการวางแผนกันนั้นจะเป็นการระดมปัญญาของคณะผู้ทำงานด้านการวางแผนทำให้เกิดความคิดใหม่ ๆ และความคิดสร้างสรรค์นำมาใช้ประโยชน์แก่องค์กรและยังเป็นการสร้างทัศนคติการมองอนาคตระหว่างคณะผู้บริหาร

6) พัฒนาแรงจูงใจ (Improves Motivation) ระบบการวางแผนที่ดีจะเป็นการบ่งชี้ให้เห็นถึงความร่วมแรงร่วมใจในการทำงานของผู้บริหาร และยังเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นในกลุ่มคนงานด้วยเพราะเขาารู้อย่างชัดเจนว่าองค์กรคาดหวังอะไรจากเขาบ้าง นอกจากนี้ การวางแผนยังเป็นเครื่องมือฝึกและพัฒนาแรงจูงใจที่ดีสำหรับผู้บริหารในอนาคต

7) พัฒนาการแข่งขัน (Improves Competitive Strength) การวางแผนที่มีประสิทธิภาพ ทำให้องค์กรมีการแข่งขันกันมากกว่าองค์กรที่ไม่มีการวางแผนหรือมีการวางแผนที่ขาดประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะการวางแผนจะเกี่ยวข้องกับการขยายขอบข่ายการทำงาน เปลี่ยนแปลงวิธีการทำงาน ปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

8) ทำให้เกิดการประสานงานที่ดี (Better Coordination) การวางแผนได้สร้างความมั่นใจในเรื่องเอกภาพที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กร ทำให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดวางไว้มุ่งไปที่จุดมุ่งหมายเดียวกัน มีการจัดประสานงานฝ่ายต่าง ๆ ขององค์กรเพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนในงานแต่ละฝ่ายขององค์กร

ข้อจำกัดในการวางแผน

อย่างไรก็ตามการวางแผนบางครั้งอาจประสบความล้มเหลว หรือขาดประสิทธิภาพขึ้นได้ดังนั้นข้อความต่อไปนี้จะช่วยให้น่านำไปพิจารณาประกอบในการวางแผน เพื่อให้การวางแผนไม่ประสบความล้มเหลว

1) การขาดข้อมูลที่เชื่อถือได้ ในการวางแผนจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาพิจารณากำหนดจุดมุ่งหมายและกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะดำเนินงาน แต่ถ้าขณะที่มีการวางแผนนั้น กลุ่มทำงานได้ข้อมูลที่มาจากแหล่งที่เชื่อถือไม่ได้ จะทำให้การวางแผนนั้นเกิดการผิดพลาด ฉะนั้นข้อมูลนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดแผนงานเป็นอย่างยิ่ง

การวางแผนเป็นกระบวนการมองไปข้างหน้า ถ้าผู้บริหารมีแนวโน้มที่จะทำงานในเชิงรับมากกว่าเชิงรุก เขาจะไม่สามารถทำการวางแผนที่ดีได้เลย ฉะนั้นผู้วางแผนจะต้องเป็นบุคคลที่มีความคิดริเริ่มและเป็นคนที่มีความกระตือรือร้นจะจะสามารถมองหามาตรการประเมินและติดตาม แผนที่วางไว้ได้อย่างเหมาะสมและเข้าใจการดำเนินงานตามแผนอย่างถูกต้อง

2) การวางแผนเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย การวางแผนอาจจะทำให้การปฏิบัติการบางกรณีล่าช้าไปได้ แต่ก็จริงว่าถ้าเราไม่ใช้เวลาในการวางแผน

อย่างพอเพียงแล้ว แผนที่กำหนดขึ้นอาจจะเป็นแผนที่ใช้ไม่ได้ จึงกล่าวได้ว่าการวางแผนเกี่ยวข้องกับ การใช้เวลาและค่าใช้จ่ายในการรวบรวมการวิเคราะห์ สารสนเทศและการประเมินทางเลือกต่าง ๆ ดังนั้น ถ้าการจัดการไม่จัดงบประมาณค่าใช้จ่ายอย่างเพียงพอในการวางแผน ไม่ยอมใช้เวลาให้พอเพียง คิดเพียงว่าเสียเวลาสิ้นเปลืองแล้วผลของแผนที่จะออกมาดีนั้น ย่อมเป็นไปได้

3) การดำเนินการภายในองค์กรที่เข้มงวดเกินไปในเรื่องต่าง ๆ จะเป็นอุปสรรคในการนำความคิดริเริ่มและแนวความคิดใหม่ ๆ เข้ามาสู่องค์กร ฉะนั้นผู้วางแผนจำเป็นต้องมีการยืดหยุ่น การดำเนินการในบางกรณีบ้าง ซึ่งจะนำผลดีมาสู่องค์กร

4) การต่อต้านการเปลี่ยนแปลงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่เป็นข้อจำกัดในการวางแผนบางครั้งเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรธุรกิจต่าง ๆ ทั่วโลกเป็นผลกระทบอย่างต่อเนื่องมาจากความผันผวนทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง ฉะนั้นผู้วางแผนไม่สามารถยอมรับเรื่องราวต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ อาจจะไปสู่การต่อต้านจากกลุ่มคนงานและทัศนคติเช่นนี้จะส่งผลกระทบต่อกระบวนการวางแผนที่เกิดขึ้นขาดประสิทธิภาพ

5) ประสิทธิภาพในการวางแผนอาจมีข้อจำกัดมาจากปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้เพราะปัจจัยภายนอกบางอย่างยากแก่การทำนายและคาดการณ์ เช่น การเกิดสงคราม การควบคุมของรัฐบาล หรือภัยธรรมชาติต่าง ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้วางแผนไม่สามารถควบคุมได้ก็อาจทำให้การดำเนินงานตามแผนประสบปัญหายุ่งยากได้

หลักการพื้นฐานในการวางแผน

การวางแผนประกอบด้วยหลักการพื้นฐาน 4 ประการด้วยกัน คือ

1. การวางแผนจะต้องสนับสนุนเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กร (Contridution to Purpose and Objectives) ในการวางแผน ผู้วางแผนจะต้องตระหนักถึงความสำคัญว่า เป้าหมายของแผนทุกแผนที่กำหนดขึ้นนั้นจะต้องเกี่ยวพันและอำนวยความสะดวกให้เป้าหมายและ วัตถุประสงค์ขององค์กรสัมฤทธิ์ผล หลักการนี้เกิดขึ้นจากธรรมชาติขององค์กรธุรกิจต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้วัตถุประสงค์ของกลุ่มบุคคลที่ร่วมกันในองค์กรบรรลุตามเป้าหมายหรือประสบความสำเร็จ ได้ด้วยความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกอย่างจริงจัง

2. การวางแผนเป็นงานอันดับแรกของการบริหาร (Primacy of Planning) ซึ่งขบวนการจัดการประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบริหารงานบุคคล (Staffing) การสั่งการ (Leading) และการควบคุม (Controlling) การวางแผนเป็นงานเริ่มต้นก่อนขั้นตอนอื่น ทั้งนี้เพราะการวางแผนจะเป็นตัวสนับสนุนให้งานด้านอื่น ๆ ดำเนินไป ด้วยความสอดคล้อง

3. การวางแผนเป็นหน้าที่ของผู้บริหารทุกคน (Pervasiveness of Planning) การวางแผนเป็นงานของผู้บริหารทุกระดับที่จะต้องทำแล้วแต่ขอบเขตของอำนาจหน้าที่ที่แตกต่างกัน

ทั้งนี้เพราะผู้บริหารในระดับที่ต่างกันต่างก็มีความรับผิดชอบควบคุมให้งานที่ตนกระทำอยู่ให้ประสบความสำเร็จให้แก่สมาชิกในองค์กร

4. ประสิทธิภาพของแผนงาน (Efficiency of Plans) ในการวางแผนนั้นผู้วางแผนจะต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพของการวางแผน ซึ่งสามารถพิจารณาจากการบรรลุวัตถุประสงค์ด้วยการลงทุนอย่างประหยัดคุ้มค่า เช่น การใช้เวลา เงิน เครื่องมือ แรงงาน และการบริหารที่ดีสร้างความพึงพอใจให้แก่สมาชิกในองค์กร

หลักการพื้นฐาน 4 ประการนี้นับว่ามีส่วนสำคัญในการปูพื้นฐานของความคิดในด้านการวางแผนให้องค์กรประสบความสำเร็จก้าวหน้า

ลำดับขั้นตอนในกระบวนการวางแผน (Steps in Planning Process)

การดำเนินงานใด ๆ ก็ตามควรจะมีลำดับและขั้นตอน ทั้งนี้เพื่อให้งานนั้นมีประสิทธิภาพ การวางแผนก็เช่นกันจำเป็นต้องทำต่อเนื่องเป็นกระบวนการลำดับขั้นในการวางแผนประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ (Setting Objectives) เป็นงานอันดับแรกที นักวางแผนจะดำเนินการ ทั้งนี้เพื่อให้รู้ทิศทางที่จะก้าวเดินต่อไปข้างหน้า เพราะการวางแผนเป็นเรื่องของอนาคตซึ่งได้กล่าวมาแล้ว และเป็นพื้นฐานที่จะเป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ ในองค์กร สิ่งสำคัญที่จะต้องตระหนักในการวางแผนคือแผนที่วางจะต้องมีความชัดเจน ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกในองค์กรเกิดความเข้าใจในทิศทางเดียวกันอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงาน และมีการประสานงานกัน

2. พัฒนาข้อตกลงที่เป็นตัวกำหนดขอบเขตในการวางแผน (Developing the Planning Premises) ผู้วางแผนจะต้องกำหนดข้อตกลงต่าง ๆ ที่จะป็นขอบเขตในการวางแผน เพื่อสามารถคาดการณ์เหตุการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตได้ถูกต้องใกล้เคียง การกำหนดข้อตกลงเบื้องต้นจะนำมาเป็นพื้นฐานในการวางแผน ขอบเขตและข้อตกลงต่าง ๆ ที่เป็นผลมาจากข้อมูลและปัจจัยภายนอก เช่น การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้านเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมือง ความรู้สึกของประชาชน นอกจากปัจจัยภายนอกแล้ว การวางแผนจะต้องตระหนักถึงข้อมูลและปัจจัยภายในองค์กรด้วย จึงจะทำให้ข้อตกลงที่กำหนดขึ้นมาจากข้อมูลรอบตัวอันเป็นผลทำให้ข้อมูลที่นำมาใช้เป็นกรอบในการวางแผนมีความเชื่อถือได้มากขึ้น

3. พิจารณาข้อจำกัดต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในการวางแผน (Reviewing all Possible Limitations on planning) ข้อจำกัดต่าง ๆ มักเกิดขึ้นเสมอในการทำงานใด ๆ ฉะนั้นถ้าผู้วางแผนได้มีการพิจารณาและคำนึงสิ่งเหล่านี้แล้วก็สามารถจัดข้อจำกัดต่าง ๆ ให้เหลือน้อยลง สิ่งสมควรนำมาพิจารณาคาดการณ์ในการวางแผนได้แก่ ขอบเขต อำนาจหน้าที่ วัสดุอุปกรณ์ สภาพทาง

การเงิน ตลอดจนบุคลากรต่าง ๆ ในองค์กร เป็นต้น ซึ่งเหล่านี้จะมีน้ำหนักสำคัญในการกำหนดแผนงานที่จะดำเนินการต่อไป

4. พัฒนาทางเลือก (Developing Alternatives) ในการวางแผนควรได้แสวงหาทางเลือกต่าง ๆ ที่จะเป็นแนวทางในการดำเนินการตามแผนนั้น เพราะบางครั้งการดำเนินการตามแผนหนึ่ง ๆ ไม่ใช่มีแนวทางการปฏิบัติแนวเดียวที่จะบรรลุความสำเร็จของแผนนั้น แต่อาจมีแนวปฏิบัติหลาย ๆ แนวที่สามารถไปถึงบรรลุวัตถุประสงค์ของแผนนั้น แต่อาจมีแนวปฏิบัติหลาย ๆ แนวมากำหนดกิจกรรมในการวางแผน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการพัฒนาความคิดของผู้วางแผนให้มีความหลากหลายตามข้อมูลต่าง ๆ

5. ประเมินทางเลือก (Evaluating the Alternatives) การประเมินทางเลือกนี้ต้องการหลังจากได้มีการพัฒนาทางเลือกต่าง ๆ แล้ว ผู้วางแผนจำเป็นต้องศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ของทางเลือกแต่ละแนวประกอบว่าจะเป็นไปได้มากน้อยแค่ไหนที่ทางเลือกเหล่านี้จะทำให้องค์กรดำเนินไปได้แล้วจึงตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เป็นไปได้สูงสุด (the most feasible alternatives) สิ่งที่เป็นข้อคิดสำหรับผู้วางแผนในการประเมินทางเลือกนั้นก็คือ ไม่มีวิธีใดที่ให้ผลสูงสุดเพียงวิธีเดียว ฉะนั้นผู้วางแผนควรตัดสินใจเลือกทางเลือกสองแนวทางหรือมากกว่า และนำทางเลือกที่เลือกแล้วมาหลอมรวมกันเพื่อเป็นแผนที่เป็นไปได้มากที่สุด (the most feasible plan) ในการปฏิบัติ

6. เปลี่ยนแปลงแผนสู่การปฏิบัติ (Converting Plans into Actions) ผู้วางแผนต้องทำการเปลี่ยนแปลงแผนสู่การปฏิบัติ ซึ่งจะออกมาในรูปการกำหนดเป็นนโยบาย (Policies) ตารางการทำงาน (schedules) และงบประมาณ (budgets) การเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่กล่าวนี้จะช่วยเป็นแนวทางในการดำเนินการปฏิบัติที่ชัดเจน

ลักษณะของแผนที่ดี (Requirement of a Good Plan)

แผนที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. แผนควรจะมีลักษณะที่เฉพาะมากกว่ามีลักษณะกว้างหรือกล่าวทั่ว ๆ ไป (It should be specific rather than general) การชี้เฉพาะถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะก่อให้เกิดความ ชัดเจน และโอกาสที่จะเกิดความเข้าใจผิดหรือนำไปใช้ผิด ๆ นั้นน้อยมาก ฉะนั้นการจัดการทำแผนจะต้องมีลักษณะเฉพาะเพื่อให้การดำเนินงานตามแผนเป็นไปอย่างถูกต้อง ไม่ต้องตีความกันในลักษณะต่างๆ และบางครั้งการตีความ นั้นอาจก่อให้เกิดดำเนินการที่ผิดพลาดทางไปก็เป็นได้

2. แผนควรจะจำแนกความแตกต่างระหว่างสิ่งที่รู้แล้วและยังไม่รู้ให้ชัดเจน (A plan should distinguish between the known and the unknown) ทั้งนี้เพราะการวางแผนเป็นการคาดการณ์เหตุการณ์ ในอนาคต ฉะนั้นการจำแนกความแตกต่าง ระหว่างสิ่งที่รู้และรู้เห็นเด่นชัด จะทำให้ผู้ใช้แผนคำนึงถึงและพิจารณาสิ่งที่ยังไม่รู้ให้รอบคอบ

3. แผนควรจะมีเหตุผลอย่างมีเหตุผลและสามารถนำไปปฏิบัติได้ (A plan should be logical and practical) ซึ่งเรื่องนี้เน้นว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ที่ผู้วางแผนจะต้องใช้การคิดวิเคราะห์ การคิดวิจารณ์ตามเป็นฐานในการพิจารณาข้อมูลต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลและตัดสินใจเลือกแนวทางดำเนินการที่สามารถนำไปปฏิบัติได้

4. แผนจะต้องมีลักษณะยืดหยุ่นและสามารถปรับพัฒนาได้ (The plan must be flexible and capable of being practical) แผนที่นำไปใช้จะต้องเหมาะสมกับสภาพการณ์ การเปลี่ยนแปลง เป็นสิ่งที่สามารถเกิดขึ้นได้ทุกขณะ นอกจากนั้นการดำเนินการต่าง ๆ มักจะมีตัวแปรต่าง ๆ จำนวนมาก ที่มีผลกระทบต่อแผน ฉะนั้นแผนที่ดีจะต้องมีลักษณะยืดหยุ่นและปรับให้เข้ากับสถานการณ์ที่แปรเปลี่ยนไป

5. แผนจะได้รับการยอมรับจากกระบวนการที่เกี่ยวข้อง (The plan must be acceptable to the persons who adopt it and to the persons who are affected) ทั้งนี้เนื่องจากการยอมรับ จะนำมาซึ่งความตั้งใจและความร่วมมือเป็นอย่างดีในการนำแผน ไปปฏิบัติ ถ้าแผนที่วางนั้น ได้รับการยอมรับ จากผู้เกี่ยวข้องย่อมเป็นผลดีแก่การดำเนินงานขององค์การธุรกิจเป็นอย่างดี

ประเภทของการวางแผน (Type of Planning)

การวางแผนสามารถจำแนกออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะแนวทางการคิดพื้นฐานได้ดังนี้

1. จำแนกตามระดับการจัดการ

1.1 การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารระดับสูง (Top management) เป็นการวางในลักษณะการพิจารณาภาพรวมทั้งหมด (Overall planning) ด้วยการกำหนดวัตถุประสงค์อย่างกว้าง ๆ และขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงาน สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามกำลังของทรัพยากรที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่คาดการณ์ว่าจะมีในอนาคต

1.2 การวางแผนบริหาร (Administrative planning) เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารระดับกลาง (Middle-level management) เป็นการวางแผนเพื่อกำหนดกรอบและทิศทางไว้สำหรับแผนปฏิบัติการ (operative plans)

1.3 การวางแผนปฏิบัติการ (Operational Planning) เป็นแผนที่ผู้บริหารระดับต้น (Lower level managers) นำแผนบริหาร (administrative plans) ไปดำเนินการในภาคปฏิบัติ

2. จำแนกตามลักษณะการปฏิบัติ

2.1 การวางแผนดำเนินงาน (Standing Planning) เป็นการวางแผนที่มีลักษณะเป็นแผนถาวรบ่งบอกถึงแนวความคิด หลักการหรือแนวทางปฏิบัติในการทำกิจกรรมที่เกิดขึ้นบ่อย ในองค์การหรือใช้เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นประจำ แผนชนิดนี้จะรวมไปถึงนโยบาย วิธีปฏิบัติงาน กฎ และมาตรฐาน การวางแผนใช้ประจำมีประโยชน์ต่อผู้บริหารเป็นอย่างยิ่งที่สามารถตรวจสอบการ

ทำงานของพนักงานและสามารถประสานงานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ทำให้การทำงานเป็นไปอย่างมีเอกภาพ และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ อย่างไรก็ตามการวางแผนชนิดนี้อาจมีจุดอ่อนบ้าง คือเมื่อสถานการณ์บางอย่างเปลี่ยนแปลงไปแผนประเภทนี้จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะกับสถานการณ์ในลักษณะแผนใช้เฉพาะครั้ง

2.2 การวางแผนใช้เฉพาะครั้ง (Ad hoc Single Planning) เป็นการวางแผนเพื่อปรับและเสริมการวางแผนดำเนินงานประจำทั้งนี้เนื่องจากแผนดำเนินงานประจำไม่อาจตอบสนองความเหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ แผนใช้เฉพาะครั้งจึงเกิดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานเฉพาะสถานการณ์ แผนประเภทนี้ใช้ครั้งเดียวแล้วจะไม่นำมาใช้อีก บางครั้งจึงมีการเรียกแผนชนิดนี้ว่าแผนใช้ครั้งเดียว แผนประเภทนี้ได้แก่ แผนงาน โครงการ งบประมาณ และตารางการทำงานแผนใช้เฉพาะครั้งมีประโยชน์ต่อองค์กรทำให้ลดความเสี่ยงและเป็นการใช้เพื่อความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

3. จำแนกตามระยะเวลา

3.1 การวางแผนระยะยาว (Long-range Planning) เป็นการวางแผนที่กำหนดระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป แต่จากการศึกษาของ The American Management Association พบว่าแผนระยะยาวนี้ควรมีระยะ 5 ปี เหมาะสมที่สุดที่จะสามารถคาดการณ์อนาคตได้อย่างมีเหตุผลการวางแผนระยะปานกลาง (Medium-range Planning) เป็นการวางแผนที่มีระยะเวลาดำเนินการระหว่าง 3 ถึง 5 ปี

3.2 การวางแผนระยะสั้น (Short-range Planning) มีระยะเวลาที่กำหนดไว้ระยะ 1 ถึง 3 ปี การวางแผนระยะสั้นเป็นการกำหนดกิจกรรมสั้น ๆ เพื่อให้วัตถุประสงค์ในแผนระยะยาวประสบความสำเร็จ แผนระยะสั้นจะต้องมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนระยะยาว องค์กรจึงจะดำเนินการ ไปถึงจุดมุ่งหมายปลายทางอย่างราบรื่น

อย่างไรก็ตามในปัจจุบันการวางแผนตามระยะเวลาไม่ว่าจะเป็นการวางแผนระยะสั้นและระยะยาว อาจไม่ได้กำหนดเวลาที่กล่าวในตอนต้น เพราะสภาพขององค์กรในยุคปัจจุบันต้องมีการเปลี่ยนแปลงให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของประเทศและระหว่างประเทศ

4. จำแนกตามลักษณะคุณค่าการใช้งาน การวางแผนกายภาพ

(Physical Planning) เป็นการวางแผนด้านทำเลที่ตั้ง การใช้ประโยชน์ที่ดิน และการจัดหาเครื่องมือต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการพัฒนาในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ

5. การจำแนกตามขอบข่ายลักษณะของแผน แบ่งออกได้ดังนี้

☐ วัตถุประสงค์ (Objectives)	☐ นโยบาย (Policies)
☐ วิธีการปฏิบัติงาน (Procedures)	☐ วิธีการ (Method)
☐ มาตรฐาน (Standard)	☐ งบประมาณ (Budget)
☐ แผนงาน (Program)	

การวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ดังได้กล่าวแล้ว การวางแผนเป็นการมองไปข้างหน้าอาจเป็นช่วงสั้นระยะปานกลางหรือระยะยาว และเป็นกระบวนการกำหนดการใช้ทรัพยากรขององค์กร โดยกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้าให้บรรลุภารกิจ วัตถุประสงค์ นโยบาย เป้าหมาย และเป้าหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาชนท้องถิ่นในอนาคต

การที่ท้องถิ่นจะพัฒนาไปทิศทางใด จำเป็นต้องมีการกำหนด วิสัยทัศน์ หรือภาพในอนาคตและแปลงมาสู่การปฏิบัติ ดังนั้น ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 จึงได้กำหนดประเภทของแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ 2 ประเภท คือ

1. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นแผนพัฒนาระยะยาว
2. แผนพัฒนาสามปี เป็นแผนพัฒนาแบบหมุนเวียน (Rolling Plan) ที่ต้องการทบทวนและจัดทำทุกปี ซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

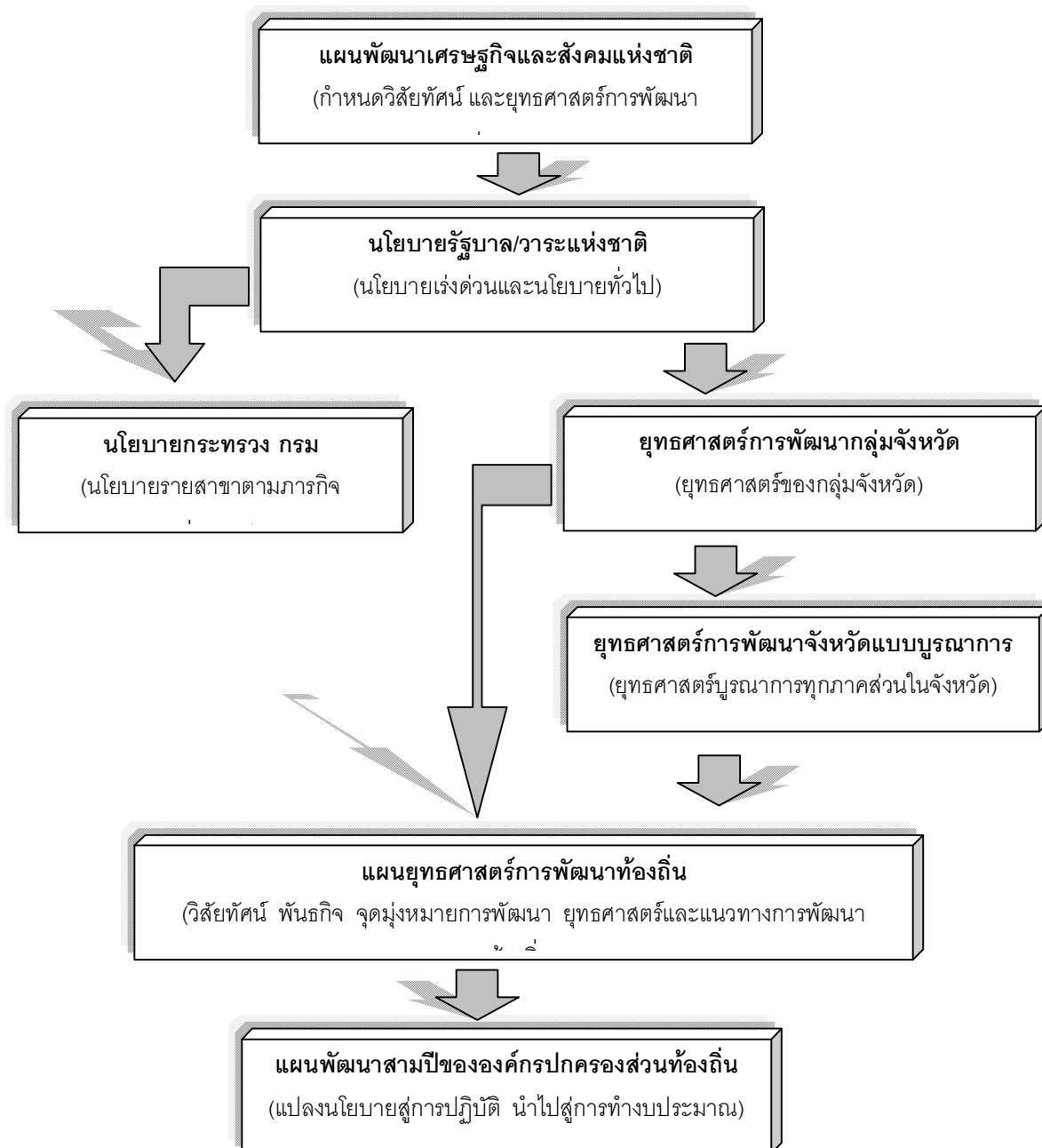
พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 และมาตรา 16 บัญญัติให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปพิเศษที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนอกจากจะมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองแล้วยังมีอำนาจหน้าที่ในการประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดอีกด้วย

เนื่องจากการวางแผนทั้งในระยะสั้นและระยะยาวเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการปกครองการบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังและการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีความเป็นอิสระในฐานะเป็น “รัฐอิสระ” แต่เป็นการมอบอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะบางส่วนให้ และยังคงอยู่ในการ กำกับดูแล หรือตรวจสอบ โดยรัฐบาลและประชาชนอีกด้วย

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตระหนักว่า แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ ได้แก่ แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล แผนกระทรวง แผนกรม และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งเป็นแผนระดับชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาจังหวัดในระดับจังหวัด ตลอดจนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอและแผนพัฒนาอำเภอในระดับอำเภอ (แผนภาพที่ 1)

ซึ่งในการกำหนดยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาระดับจังหวัดและอำเภอ นั้น ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนจะมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ด้วย

แผนภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ กับแผนพัฒนาท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาสามปีที่เกี่ยวข้อง จำเป็นต้องตระหนักถึงขั้นตอน และกำหนดเวลาของการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาของทั้งระดับจังหวัดและระดับอำเภอด้วย

ประเภทของแผนพัฒนาท้องถิ่น

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 กำหนดประเภทของแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้ 3 ประเภท ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

“แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา” หมายความว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด อำเภอและแผนชุมชน

“แผนพัฒนาสามปี” หมายความว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลาสามปีโดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี

ซึ่งการจัดทำแผนพัฒนาสามปี จะมีความเชื่อมโยงกับการจัดทำงบประมาณประจำปีอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดทำงบประมาณในระบบมุ่งเน้นผลงาน

“แผนการดำเนินงาน” หมายความว่า แผนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แสดงถึงรายละเอียดผลงาน โครงการพัฒนาและกิจกรรมที่ดำเนินการจริงทั้งหมด ในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปีงบประมาณนั้น

องค์กรในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ได้กำหนดองค์กรในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้ สรุปได้ดังนี้

1) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น เป็นองค์กรที่มีหน้าที่กำหนดแนวทางการพัฒนาของท้องถิ่น โดยพิจารณาจากอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภารกิจถ่ายโอนตามกฎหมายกำหนด แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด กรอบนโยบาย ทิศทาง แนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด รวมไปถึงนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นที่แถลงต่อสภาท้องถิ่น และแผนชุมชน , ร่วมจัดทำร่างแผนพัฒนาเสนอแนะแนวทางการพัฒนา และการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำร่างแผนพัฒนา , พิจารณาร่างแผนพัฒนาและร่างแผนการดำเนินงาน , พิจารณาให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา, แต่งตั้งที่ปรึกษา คณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานอื่นเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

2) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นองค์กรที่มีหน้าที่จัดการทำร่างแผนพัฒนาให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา ที่คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นกำหนด จัดทำร่างแผนการดำเนินงาน และจัดทำร่างข้อกำหนดขอบข่ายและรายละเอียดของงาน

แนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

จากแนวคิดในการวางแผน และหลักการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นในเชิงยุทธศาสตร์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาอย่างน้อย 4 แนวคิด ดังนี้

แนวคิดที่ 1 : กระบวนการแก้ไขปัญหา

เริ่มด้วยการตอบคำถามอย่างเป็นขั้นตอนดังนี้

? ปัญหาคืออะไร

? ปัญหามีสาเหตุมาจากอะไร

? จุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ในการแก้ไขปัญหาคืออะไร

? วิธีการหรือแนวทางแก้ไขปัญหาคืออะไร

ในการตอบปัญหาที่ดี ต้องใช้ความสามารถในการคาดการณ์ และความรู้ทางวิชาการทั้งที่เป็นทฤษฎีและปรัญาจากผู้มีประสบการณ์

แนวคิดที่ 2 : กระบวนการและเนื้อหาของวิธีการ

? จะไปทำไม

? จะทำอะไร

? จะทำที่ไหน

? จะทำเมื่อไร

? จะทำโดยใคร

? จะทำเพื่อใคร

? จะทำอย่างไร

? จะใช้จ่ายเท่าไร

แนวคิดที่ 3 : ความคิดสร้างสรรค์ เป็นการมองอนาคตที่ต้องอาศัยความรู้ที่เกิดจาก

✓ สัญชาตญาณ หรือการเรียนรู้จากประสบการณ์

✓ องค์กรแห่งการเรียนรู้ หรือเรียนจากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น

✓ เรียนรู้จากอื่น โดยอาจศึกษาเปรียบเทียบจากบทเรียนแห่งความสำเร็จ

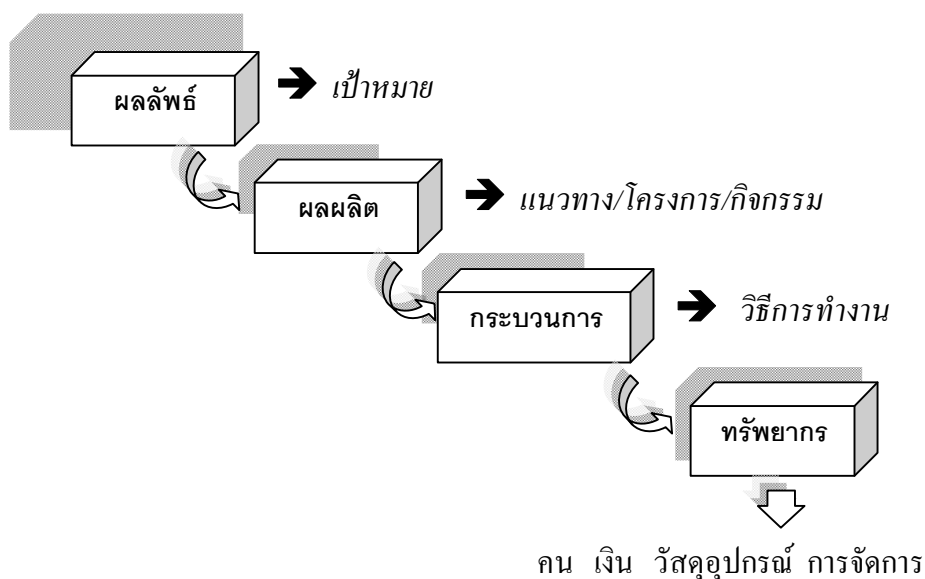
(Benchmark) ของหน่วยงานอื่น รวมทั้งการศึกษาองค์ความรู้ งานวิจัยต่าง ๆ

✓ การวิเคราะห์สถานการณ์ ซึ่งเป็นการประเมินสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก

แนวคิดที่ 4 : การตัดสินใจ

ต้องตัดสินใจด้วยการวิเคราะห์ข้อมูล และผสมผสานหลักการตัดสินใจแบบมีเหตุผล (Rationalism) กับหลักการตัดสินใจแบบเพิ่มขึ้น (Incrementalism) แต่ทั้งนี้ ต้องมุ่งการบรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาและประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ

โดยสรุป การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ต้องปรับกระบวนการคิด โดยมุ่งเน้นผลที่จะเกิด (ผลลัพธ์) เป็นตัวตั้ง แล้วนำมาคิดหาหนทางที่จะทำ (ผลผลิต) รวมทั้งวิธีการที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จและมีประสิทธิภาพ (กระบวนการ) ซึ่งจะนำไปสู่การพิจารณาจัดสรรทรัพยากรการบริหารเพื่อดำเนินการได้อย่างเหมาะสม

บทที่ 2

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

ประวัติความเป็นมาของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้ยกฐานะจากสุขาภิบาลบ้านไผ่ เป็นเทศบาลตำบลบ้านไผ่ เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2524 และในปัจจุบันยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองบ้านไผ่ เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ.2548 โดยที่ขณะนั้นสุขาภิบาลบ้านไผ่ได้เจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นลำดับ มีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การศึกษา และจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงขึ้น การดำรงชีวิตและความเป็นอยู่ของประชากรที่ดีขึ้น ทำให้ประชาชนมีความพร้อมที่จะยกฐานะสุขาภิบาลของตนขึ้นเป็น “เทศบาล” เนื่องจากมีศักยภาพด้านต่าง ๆ ขึ้น ประกอบกับสุขาภิบาลบ้านไผ่ มีรายได้สูงพอ ที่จะดำเนินการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบของเทศบาลได้

ดังนั้น อำเภอบ้านไผ่ โดยนายฮึกหาญ โดมรงค์ดี นายอำเภอบ้านไผ่ ในขณะนั้นได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูล มติความต้องการของประชาชนที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาจังหวัดขอนแก่นแล้ว รายงานเสนอกระทรวงมหาดไทยถึงความพร้อมที่จะยกฐานะสุขาภิบาลอำเภอบ้านไผ่ขึ้นเป็นเทศบาล ซึ่งต่อมาเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2524 ได้มีพระราชกฤษฎีกายกฐานะสุขาภิบาลอำเภอบ้านไผ่และจัดเป็น “เทศบาลตำบลบ้านไผ่” อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ 98 ตอนที่ 101 ลงวันที่ 24 มิถุนายน 2524 และเมื่อวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ.2548 ได้ยกฐานะจากเทศบาลตำบล เป็นเทศบาลเมือง โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 ซึ่งมีพื้นที่รับผิดชอบภายในเขตเทศบาล รวม 16.20 ตารางกิโลเมตร

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ แต่ก่อนได้อาศัยหอประชุมอำเภอหลังเก่าเป็นอาคารสำนักงานเทศบาล ซึ่งมีนายเจริญ คีบุญมี ณ ชุมแพ (นายอำเภอบ้านไผ่ขณะนั้นเป็นนายกเทศมนตรีคนแรก) ต่อมา เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2529 เทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้ดำเนินการวางศิลาฤกษ์ ก่อสร้างอาคารสำนักงานเทศบาลเมืองบ้านไผ่หลังใหม่ โดยนายบุญช่วย ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น บนพื้นที่ดินเนื้อที่ 10 ไร่ - งาน 35 ตารางวา ถนนเจนจบทิศ ห่างจากที่ว่าการอำเภอบ้านไผ่ ไปทางทิศเหนือประมาณ 1 กิโลเมตร ซึ่งได้ใช้เป็นสำนักงานเทศบาลเมืองบ้านไผ่ จนถึงปัจจุบัน

1. สภาพทั่วไปของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

1.1 ที่ตั้งและอาณาเขต

ก. ที่ตั้งขนาดพื้นที่

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งอยู่ที่ค่าพิกัดระบบ UTM ประมาณ 253,000 ถึง 262,000 ตะวันออก ค่าพิกัด ประมาณ 1,773,000 ถึง 1,780,000 ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลในเมือง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น มีพื้นที่เขตเทศบาล 16.20 ตารางกิโลเมตร มีระยะทางห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 408 กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดขอนแก่น ประมาณ 44

กิโลเมตร เทศบาลเมืองบ้านไผ่อยู่ในเขตการปกครองของอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ประกอบขึ้นด้วยพื้นที่ในเขตการปกครอง

2-2

ของตำบล 3 ตำบล ประกอบด้วย ตำบลในเมือง ตำบลบ้านไผ่ และตำบลแคนเหนือ มีพื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลละ 8.20 ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ 46.59 รวมเป็นร้อยละ 93.08 ส่วนตำบลแคนเหนือมีพื้นที่ 1.20 ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ 6.82 ของพื้นที่ทั้งหมด ดังรายละเอียดในตาราง แสดงพื้นที่เขตการปกครองของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

ลำดับที่	ตำบล	พื้นที่ (ตร.กม.)	ร้อยละ
1	ในเมือง	8.20	46.59
2	บ้านไผ่	8.20	46.59
3	แคนเหนือ	1.20	6.82
รวม		17.60	100

ที่มา : ผลจากการจัดทำโครงการระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ พ.ศ. 2546 และแผนที่แสดงเขตการปกครองเทศบาลเมืองบ้านไผ่

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ประกอบด้วย ประชากร จำนวน 30,046 คน แยกเป็น ชาย 14,575 คน ,หญิง 15,471 คน จำนวนครัวเรือน 10,830 ครัวเรือน (ณ เดือนเมษายน พ.ศ.2552) ประกอบด้วย ชุมชนต่าง ๆ จำนวน 26 ชุมชน โดยมีชุมชนกกแดงเป็นชุมชนใหญ่ที่สุดมีพื้นที่ 1.64 ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ 9.32 ของชุมชนทั้งหมด และมีชุมชนบ้านไผ่เก่ามีขนาดใหญ่เป็นลำดับที่ 2 มีพื้นที่ 1.57 ตารางกิโลเมตรหรือร้อยละ 8.92 ของชุมชนทั้งหมด และมีชุมชนตลาด 1,2,3 มีขนาดเล็กที่สุดมีพื้นที่ 0.13 ตารางกิโลเมตรหรือร้อยละ 0.74 ของชุมชนทั้งหมด ดังรายละเอียดตาม

ตารางแสดงรายละเอียดชุมชน

ลำดับ	ชื่อชุมชน	พื้นที่ (ตร.กม.)	ร้อยละ
1	กกแดง	1.64	9.32
2	บ้านไผ่เก่า	1.57	8.92
3	โนนสวรรค์	1.34	7.61
4	สุมนามัย	1.13	6.42
5	โนนสว่าง	1.12	6.36
6	คุ้มจัดสรร	0.85	4.83
7	ห้วยทราย	0.82	4.66

8	หนองลุมพุก	0.81	4.60
9	ปอปิด	0.79	4.49

2-3

ลำดับ	ชื่อชุมชน	พื้นที่ (ตร.กม.)	ร้อยละ
10	คลองชลประทาน	0.78	4.43
11	โนนสะอาด	0.77	4.38
12	หลักสิบสี่	0.75	4.26
13	เจ้าเงาะ	0.71	4.03
14	ขนมจีน 2000	0.55	3.13
15	ชอยยั้งยง	0.55	3.13
16	สมหวัง-สังวาล	0.50	2.84
17	บ้านท่าพัฒนา	0.46	2.61
18	ชอยศาลเจ้า	0.36	2.05
19	สมประสงค์	0.35	1.98
20	แสงทอง	0.33	1.88
21	ชอยประป่า	0.33	1.88
22	พระธรรมสาร	0.27	1.53
23	ศรีหมอนพัฒนา	0.26	1.48
24	หมู่สี่พัฒนา	0.24	1.36
25	โพธิ์สวรรค์	0.19	1.08
26	ตลาดสด 1,2,3	0.13	0.74
รวม		17.6	100

ที่มา : ผลจากการสำรวจเพื่อจัดทำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ พ.ศ. 2546

ลักษณะภูมิประเทศทั่วไปเป็นที่ราบสูง สภาพดินปนทราย ด้านทิศเหนือเป็นที่เนินสูง ด้านทิศใต้เป็นที่ราบลุ่ม มีลำน้ำ 2 สายไหลผ่านคือ ลำน้ำห้วยทราย ลำน้ำห้วยจิก ซึ่งมีน้ำไหลตลอดฤดูกาล แหล่งเก็บกักน้ำประกอบด้วย อ่างเก็บน้ำหนองนาวัว เป็นอ่างเก็บน้ำซึ่งกรมชลประทานสร้างขึ้น ตั้งอยู่ห่างจากที่ตั้งอำเภอบ้านไผ่ไปทางทิศใต้ ประมาณ 2 กิโลเมตร และอ่างเก็บน้ำบ้านนาโพธิ์เป็นอ่างเก็บน้ำที่กรม

ชลประทานสร้างขึ้นเช่นกัน ตั้งอยู่ห่างจากที่ตั้งอำเภอบ้านไผ่ไปทางทิศตะวันออกประมาณ 5 กิโลเมตร และอ่างเก็บน้ำ “แก่งละว้า” ตั้งอยู่ห่างจากที่ตั้งอำเภอบ้านไผ่ไปทางทิศเหนือ ประมาณ 12

กิโลเมตร ซึ่งการประปาส่วนภูมิภาคได้ใช้แหล่งน้ำแห่งนี้เป็นแหล่งน้ำให้บริการประชาชนภายในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่

เนื่องจากมีแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ บริเวณโดยรอบของเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่ จึงเหมาะสำหรับที่จะทำไร่ ทำนา ซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ภายในเขตเทศบาล และเป็นที่ตั้งของอาคารพาณิชย์ บ้านเรือนและโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็กขึ้นหลายแห่ง เช่น โรงงานมันสำปะหลัง คลังสินค้าเพื่อการเกษตร โรงงานยาสูบ เป็นต้น

2-4

ข. อาณาเขตของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

ซึ่งเป็นที่ตั้งของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลในเมือง และตำบลบ้านไผ่
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลในเมือง และตำบลหัวหนอง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลในเมือง และตำบลหนองน้ำใส
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลหัวหนอง และตำบลบ้านไผ่

1.2 สภาพภูมิประเทศ

บริเวณแอ่งโคราชมีลักษณะเป็นที่ราบลูกฟูก เอียงลาดจากบริเวณเทือกเขาและที่สูงทางด้านทิศตะวันออก และด้านทิศเหนือ จึงทำให้พื้นที่ตรงกลางเป็นแอ่งต่ำระบายน้ำไม่ดี มีแม่น้ำชีไหลผ่านเป็นลำน้ำแบ่งเขตระหว่างอำเภอบ้านไผ่ และอำเภอชนบท เป็นที่ราบสูงโดยสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 150 – 300 เมตร แผ่นดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทรายไม่อุ้มน้ำ พืชพันธุ์ธรรมชาติโดยทั่วไปมีลักษณะเป็นทุ่งหญ้าและป่าโปร่งแบบป่าไม้ผลัดใบ

1.3 สภาพภูมิอากาศ แบ่งออกเป็น 3 ฤดูกาล

ฤดูร้อน เริ่มประมาณกลางเดือน กุมภาพันธ์ ไปจนถึงเดือน พฤษภาคม ภูมิอากาศ

แห้งแล้งมาก โดยเฉพาะเดือน เมษายน มีอุณหภูมิสูงเฉลี่ย 29.9 องศาเซลเซียส

ฤดูฝน เริ่มประมาณเดือน พฤษภาคม หรือต้นเดือน มิถุนายน ไปสิ้นสุดเดือน ตุลาคม ฝนที่ตกมากในพื้นที่นี้ส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากพายุดีเปรสชัน ซึ่งเคลื่อนมาจากทะเลจีนใต้ทางอ่าวตังเกี๋ยผ่านเวียดนามเข้ามาในภาคอีสาน ฝนตกมากที่สุดในเดือน กันยายน

ฤดูหนาว เริ่มประมาณเดือนตุลาคม ไปสิ้นสุดเดือนกุมภาพันธ์ โดยอุณหภูมิเฉลี่ยของเดือนที่หนาวมากที่สุด คือเดือน ธันวาคม เฉลี่ย 22.6 องศาเซลเซียส

1. ลักษณะทางการเมืองการบริหาร

1.1 การบริหาร

เทศบาล เป็นการจัดรูปแบบการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ที่ต้องการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองและการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยให้ราษฎรในท้องถิ่นเลือกตั้งคณะบุคคลในท้องถิ่นขึ้นมาคณะหนึ่งตามกฎหมายเพื่อเป็นตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่นคือ สมาชิกสภาเทศบาล (ส.ท.)

องค์กรเทศบาล ประกอบด้วยคณะผู้บริหารและสภาเทศบาล

คณะผู้บริหาร ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี และคณะผู้บริหารมีจำนวนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม ถึง พ.ศ.2546 คณะผู้บริหารท้องถิ่นชุดปัจจุบัน ซึ่งมีการเลือกตั้งฯ เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2548 ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี 1 คน รองนายกเทศมนตรี 3 คน ที่ปรึกษานายกฯ 2 คน และเลขานุการนายกฯ 1 คน ทำหน้าที่ควบคุมรับผิดชอบในการบริหารกิจการของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ประกอบด้วย

2-5

1. นายลิขิต	กสิกิจวรกุล	นายกเทศมนตรีเมืองบ้านไผ่
2. นายชาญชัย	อมรเดชสุริยา	รองนายกเทศมนตรีฯ
3. นายสุกิจ	เรืองชยจตุพร	รองนายกเทศมนตรีฯ
4. นายนพดล	โหมยิตวัฒนาพานิชย์	รองนายกเทศมนตรีฯ
5. นายอาทิตย์	นัทรชัยพลรัตน์	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีฯ
6. นายโคม	เนตรสมจิตร	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีฯ
7. นายมนัส	นันทมงคล	เลขานุการนายกฯ

สภาเทศบาล ประกอบด้วยสมาชิกสภาซึ่งราษฎรเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาลมีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี สมาชิกสภาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ มีจำนวนสมาชิก 18 คน 3 เขตเลือกตั้ง ประกอบด้วย

1	นายผ่าน	ไทยรัก	ประธานสภาเทศบาล
2	นายประสิทธิ์	สันคำ	รองประธานฯ
3	นางพัชรา	ศิริศักดิ์กมล	สมาชิกสภาฯเขต 1
4	นางช่อนกลิ่น	ฝ้ายริย์	สมาชิกสภาฯเขต 1
5	นายนิวัฒน์	ปลั่งศิริ	สมาชิกสภาฯเขต 1
6	น.ส.สุวิภา	ลิ่มธีระกุล	สมาชิกสภาฯเขต 1
7	นายพิริน	ตุลละรัต	สมาชิกสภาฯเขต 1

8	นายพันธน์วิชิต	เกี่ยวศรีกุล	สมาชิกสภาฯเขต 1
9	นายสุภัทร	ปวีณาภรณ์	สมาชิกสภาฯเขต 2
10	นายเกษม	ชวฤทธิ์	สมาชิกสภาฯเขต 2
11	นายศรีณู	กสิกิจวรกุล	สมาชิกสภาฯเขต 2
12	นายสมสงวน	อินทรกำแหง	สมาชิกสภาฯเขต 2
13	นายเกษมทรัพย์	ดงหงษ์	สมาชิกสภาฯเขต 2
14	นายจิระบุรณ์	ปัญญารัตนวงษ์	สมาชิกสภาฯเขต 2
15	นางจงจิต	แซ่เหี้ย	สมาชิกสภาฯเขต 3
16	นายฉลอง	คำดา	สมาชิกสภาฯเขต 3
17	นายกิตติพงษ์	สีหาสร้อย	สมาชิกสภาฯเขต 3
18	นายบุญเรือง	เอื้อะเม	สมาชิกสภาฯเขต 3

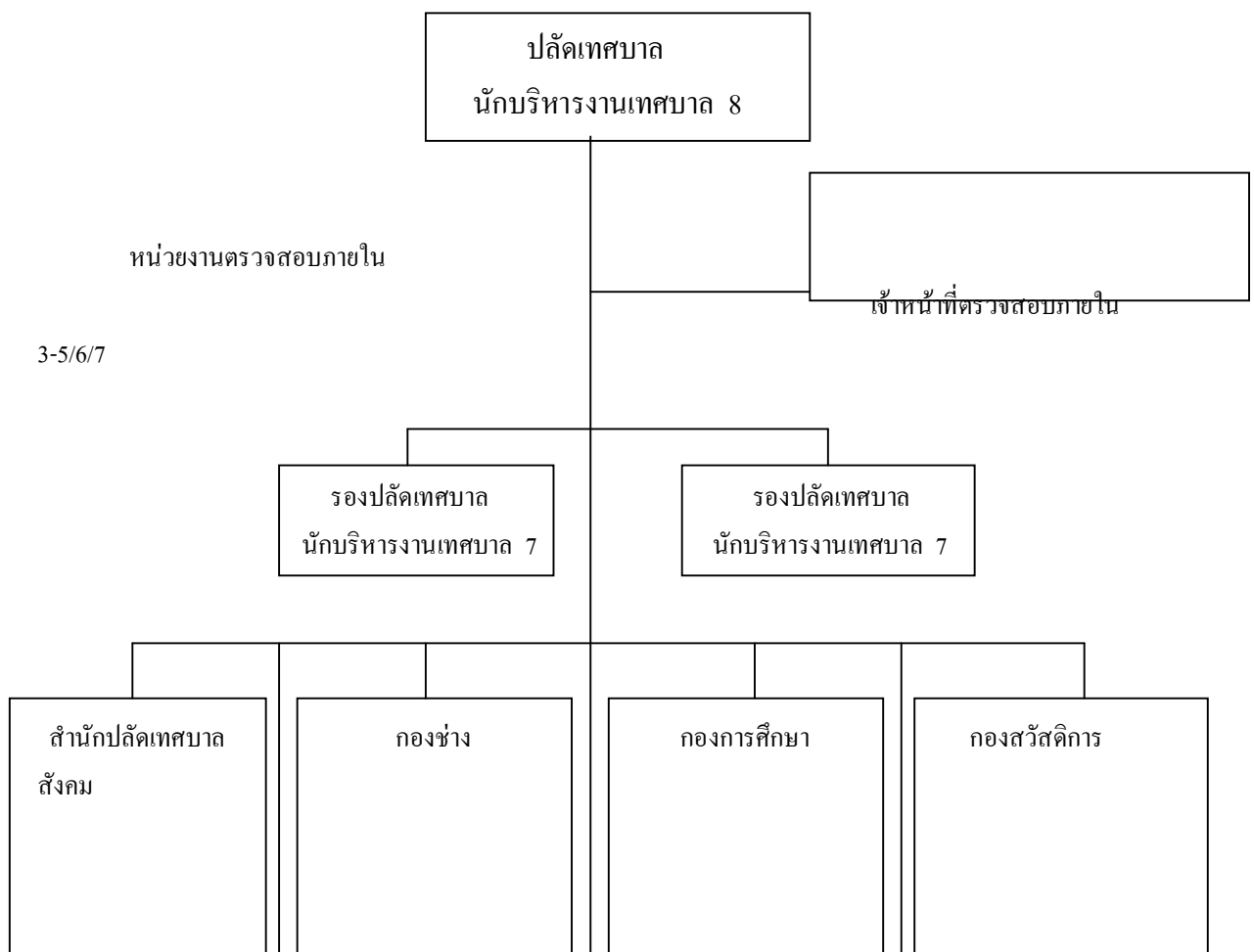
2-6

1.2 เทศบาลเมืองบ้านไผ่ มีการแบ่งส่วนราชการบริหารงานของเทศบาล ดังนี้

1. สำนักปลัดเทศบาล
2. กองวิชาการและแผนงาน
3. กองคลัง
4. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
5. กองการศึกษา
6. กองช่าง
7. กองสวัสดิการสังคม
8. สถานธนานุบาล

มีอัตรากำลังทั้งหมด 304 คน เป็นพนักงานเทศบาล 74 คน ลูกจ้างประจำ 62 คน พนักงานจ้างตามภารกิจ 65 คน พนักงานจ้างทั่วไป 76 คน พนักงานครูเทศบาล 22 คน ลูกจ้างประจำของโรงเรียนเทศบาล 1 คน และเจ้าหน้าที่สถานธนานุบาล 4 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 1 มิถุนายน 2552)

โครงสร้างส่วนราชการเทศบาลตำบลบ้านไผ่

นักบริหารงานทั่วไป 8	นักบริหารงานช่าง 8	นักบริหารการศึกษา 8	นักบริหารงานสวัสดิการ
สังกม 7 - ฝ่ายปกครอง 7 - งานการเจ้าหน้าที่ - งานป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย - งานธุรการ - งานทะเบียนฯ - งานเทศกิจ	- ฝ่ายแบบแผนและก่อสร้าง - ฝ่ายการโยธา 7 - ฝ่ายช่างสุขาภิบาล 7 - งานธุรการ	- ฝ่ายแผนงานและโครงการ - ฝ่ายบริหารการศึกษา 6 - ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 7 - โรงเรียนเทศบาล - หน่วยศึกษานิเทศก์	- ฝ่ายพัฒนาชุมชน 6 - งานสังคมสงเคราะห์ - งานธุรการ

6 แผนงาน	กองคลัง นักบริหารงานคลัง 8 - ฝ่ายบริหารงานคลัง 7 - งานผลประโยชน์และกิจการพาณิชย์ - งานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน - งานธุรการ	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม นักบริหารงานสาธารณสุข 8 - ฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข 6 - ฝ่ายบริการสาธารณสุข 7 - งานธุรการ	กองวิชาการและ นักบริหารงานทั่วไป 7 - ฝ่ายแผนงานและงบประมาณ - งานวิเคราะห์นโยบายและแผน - งานบริการและเผยแพร่วิชาการ - งานบริการข้อมูลข่าวสาร - งานนิติการ - งานธุรการ
-------------	--	---	---

2-8

การให้บริการของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

1. ห้องสมุดเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ห้องสมุดเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้จัดตั้งขึ้นมาเมื่อปี พ.ศ. 2546 โดยอยู่ในความรับผิดชอบของกองการศึกษา ตั้งอยู่ ณ บริเวณชั้นล่างอาคารสภาวัฒนธรรมอำเภอบ้านไผ่ เปิดให้บริการแก่ประชาชนโดยทั่วไป นักเรียน นักศึกษาและพนักงานเทศบาล โดยมีวัตถุประสงค์
 - 1.1 เพื่อให้มีหนังสือ วารสาร บทความ เอกสารทางด้านวิชาการ ทางการบริหาร ด้านต่าง ๆ กฎหมาย ระเบียบของทางราชการ

1.2 เพื่อให้เป็นแหล่งศึกษา หาความรู้ ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของทางราชการและข้าราชการ พนักงานเทศบาล และลูกจ้าง ประชาชนโดยทั่วไป นักเรียน นักศึกษา

1.3 เพื่อเป็นศูนย์ข้อมูลข่าวสารตาม พร.บ. ข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. 2540 และเป็นศูนย์ข้อมูลของเทศบาลต่อไป

เปิดให้บริการ ทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.30 น - 16.30 น. และเป็นโครงการต่อเนื่องในการที่จะพัฒนาห้องสมุดให้มีหนังสือ เอกสาร บทความ ฯลฯ ให้บริการแก่ประชาชนอย่างเพียงพอ

2. การบริการด้านการสาธารณสุข ของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ มีศูนย์บริการสาธารณสุขเป็นสถานที่บริการที่ให้บริการประชาชนทั่วไป ซึ่งเป็นการปฐมพยาบาลเบื้องต้นสำหรับแจกจ่ายยาสามัญประจำบ้านและยาสำหรับการรักษาพยาบาลเบื้องต้น ส่งเสริม พร้อมกับแนะนำการวางแผนครอบครัว การคุมกำเนิดและจ่ายยาเม็ดคุมกำเนิด แจกถุงยางอนามัย การฉีดวัคซีนป้องกันโรค และการควบคุมสัตว์ที่เป็นพาหนะนำโรคมานสู่คนเช่น สุนัขบ้า หนู แมลงสาบ ยุง เป็นต้น

3. การจัดการขยะมูลฝอย ปัจจุบันเทศบาลเมืองบ้านไผ่มีปริมาณขยะมูลฝอยประมาณ 20 – 22 ตัน/วัน รวมกับขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 10 แห่ง ในเขตอำเภอบ้านไผ่ ที่นำมากำจัดอีกประมาณ 10 ตัน/วัน ซึ่งขยะมูลฝอยที่จะต้องกำจัดทั้งสิ้น 30–32 ตัน/วัน

เทศบาลฯมี รถเก็บขนขยะมูลฝอย จำนวน 8 คัน ประกอบด้วย รถขนขยะแบบอัดท้าย จำนวน 5 คัน แบบเปิดข้างเทท้าย จำนวน 1 คัน และแบบเปิดปิดอ๊อฟ จำนวน 1 คัน รถขอเกี่ยว 1 คัน

รถที่ใช้ในการปฏิบัติกำจัดขยะมูลฝอย มีจำนวน 4 คัน ประกอบด้วย รถแทรกเตอร์ 1 คัน รถแมคโฮ 1 คัน รถบรรทุกดิน 1 คัน รถบรรทุกน้ำ 1 คัน และเครื่องคัดแยกขยะ 1 เครื่อง

4. ศูนย์บริการประชาชน เทศบาลเมืองบ้านไผ่ได้มีการจัดตั้งศูนย์บริการในเรื่องการบริการสาธารณะต่างๆ เช่น งานทะเบียนราษฎร งานบัตรประชาชน งานจัดเก็บภาษี ค่าธรรมเนียมและใบอนุญาตต่างๆและ การรับเรื่องราวร้องทุกข์ร้องเรียนของประชาชนทั่วไป การบริการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ซึ่งสถานที่ตั้งของศูนย์บริการเทศบาลฯได้จัดตั้งไว้ให้บริการบริเวณ ชั้นล่างของอาคารสำนักงานเทศบาลฯ

ก. การระบายน้ำ เขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่จัดสร้างท่อและรางระบายน้ำ เพื่อช่วยในระบบการระบายน้ำภายในเขตเทศบาล เป็นระยะทางรวม 46,598.29 เมตร เพื่อลดการท่วมขังของน้ำเมื่อเวลาฝนตก โดยที่ถนนเจนจบทิศมีท่อระบายน้ำยาวที่สุดในเขตเทศบาลคือยาว 4,625.93 เมตร รองลงมาคือถนนสุขาภิบาล 2 ความยาวของท่อระบายน้ำในถนนนี้ยาว 3,070.97 เมตร

ข. ระบบบำบัดน้ำเสีย เทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้งบประมาณสนับสนุนในด้านการศึกษา ออกแบบรายละเอียดระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย จากกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 5 ล้านบาท ซึ่งได้ดำเนินการศึกษาออกแบบรายละเอียดเสร็จเรียบร้อยแล้ว และอยู่ในระหว่างการขอร้องงบประมาณสนับสนุนจากกระทรวงวิทย์ ฯ ในการก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย ตามผลการศึกษาและออกแบบ

6. การดับเพลิง หรือการบรรเทาสาธารณภัย มีพนักงานดับเพลิงจำนวน 18 นาย แบ่งเป็นพนักงานสามัญ 4 นาย ลูกจ้างประจำ 8 นาย ลูกจ้างตามภารกิจ 6 นาย และมีรถยนต์ดับเพลิง 3 คัน มีรถยนต์กู้ภัยเคลื่อนที่เร็ว 2 คัน มีรถยนต์บรรทุกน้ำ 4 คัน เครื่องสูบน้ำดับเพลิงชนิดหาค้ม 3 เครื่อง เครื่องสูบน้ำขนาดเล็ก 3 เครื่อง วิทยุสื่อสารแม่มือ 2 เครื่อง วิทยุสื่อสารมือถือ 50 เครื่อง น้ำยาดับเพลิงเคมี 100 เครื่อง ชุดผจญเพลิงในอาคารพร้อมเครื่องช่วยหายใจ 2 ชุด หน้ากากกันควันพิษ 8 ชุด เครื่องดับเพลิงชนิดคาร์บอนไดออกไซด์เหลวระเหยแบบสะสมความดัน 5 เครื่อง เครื่องดับเพลิงชนิด บี ซี เอฟ จำนวน 4 เครื่อง และมีเจ้าหน้าที่อาสาสมัครในโครงการการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจำนวน 335 คน

7. โรงฆ่าสัตว์ ตั้งอยู่บริเวณทิศใต้ของสำนักงานเทศบาลเมืองบ้านไผ่ หม่าโคและสุกร การกำจัดน้ำเสีย เป็นแบบบ่อฝัง ซึ่งในปีงบประมาณ 2552 เทศบาลฯ ได้ดำเนินการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน เพื่อรองรับการให้บริการของเทศบาล

8. สถานขนานูบาล ในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่มี จำนวน 1 แห่ง ตั้งอยู่บริเวณอาคารพาณิชย์หน้าตลาดเทศบาล 4 (เยื้อง ร.ส.พ.)

9. บริการอินเทอร์เน็ตฟรี เทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้ดำเนินการตามโครงการอินเทอร์เน็ต 1 ตำบล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการอินเทอร์เน็ตแก่ประชาชนโดยทั่วไป นักเรียน นักศึกษา และผู้ที่มีความต้องการ สนใจที่จะใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อหาความรู้ ศึกษาหาความรู้ ข้อมูลด้านต่าง ๆ บนระบบอินเทอร์เน็ต โดยเปิดให้บริการฟรีในวันเวลาราชการ ตั้งแต่เวลา 08.30 น. - 16.30 น. ณ ศูนย์บริการร่วมสำนักงานเทศบาลเมืองบ้านไผ่

สถานะทางการคลังของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

รายการ	รายรับจริง ปี 2549	รายรับจริง ปี 2550	รายรับจริง ปี 2551
รายรับตามงบประมาณรายรับ			
หมวดภาษีอากร	69,073,513.87	68,033,947.92	66,567,402.79
หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ โบนัส	3,040,115.64	2,594,756.15	2,590,385.03
หมวดรายได้จากทรัพย์สิน	1,794,045.18	2,159,151.14	1,582,430.26
หมวดรายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์	128,739.71	158,234.23	223,180.53
หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	693,780.00	1,068,494.14	560,518.58
หมวดรายได้จากทุน	-	-	-
หมวดเงินอุดหนุน	33,760,287.00	40,378,508.00	53,927,794.28
รวมเงินรายรับตามงบประมาณรายรับ	108,490,481.40	114,393,091.58	125,451,711.47
หมวดเงินอุดหนุนทั่วไป (ที่ระบุวัตถุประสงค์)	19,079,007.00	19,546,629.00	6,672,554.64
หมวดเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ (ที่ระบุวัตถุประสงค์)	-	-	-
รวมเงินอุดหนุน (ที่ระบุวัตถุประสงค์)	19,079,007.00	19,546,629.00	6,672,554.64
รวมรายรับทั้งสิ้น	127,569,488.40	133,939,720.58	132,124,266.11
รายจ่ายตามงบประมาณรายจ่าย	รายจ่ายจริง ปี2549	รายจ่ายจริง ปี2550	รายจ่ายจริง ปี2551
1 รายจ่ายงบกลาง			
รวมรายจ่ายงบกลาง	5,526,456.40	4,567,183.76	4,909,643.35
2 รายจ่ายของหน่วยงาน			
รายจ่ายประจำ หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ	21,104,400.55	23,242,909.79	27,723,638.05
หมวดค่าจ้างชั่วคราว	6,270,568.66	6,903,873.68	8,411,760.00
หมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ	45,908,362.41	47,289,465.53	51,301,987.17
หมวดค่าสาธารณูปโภค	1,304,869.92	1,657,045.50	2,072,146.69
หมวดเงินอุดหนุน	5,300,014.38	2,019,023.47	5,906,333.71
หมวดรายจ่ายอื่น	270,000.00	39,500.00	6,668,505.00

รวมรายจ่ายประจำ	85,892,613.16	85,719,001.73	106,994,013.97
รายจ่ายเพื่อการลงทุน - ค่าครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	41,122,587.00	24,902,087.00	16,665,799.00
รวมรายจ่ายเพื่อการลงทุน	41,122,587.00	24,902,087.00	16,665,799.00
3 รายจ่ายจากเงินอุดหนุน (ที่ไม่ระบุวัตถุประสงค์)			
หมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	-	-	-
รายจ่ายจากเงินอุดหนุน (ไม่ระบุวัตถุประสงค์)	-	-	-
รวมรายจ่ายตามงบประมาณรายจ่าย	127,015,200.16	110,621,088.73	123,659,812.97
4 รายจ่ายจากเงินอุดหนุน (ที่ระบุวัตถุประสงค์)			
เงินอุดหนุนทั่วไป	26,233,495.42	17,834,336.99	6,657,554.64
เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	-		
รวมรายจ่ายจากเงินอุดหนุน (ระบุวัตถุประสงค์)	26,233,495.42	17,834,336.99	6,657,554.64
รวมรายจ่ายทั้งสิ้น	153,248,695.58	128,455,425.72	130,317,367.61

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นใน 4 ปี ที่ผ่านมา

แยกตามยุทธศาสตร์การพัฒนา

สาขาการพัฒนา	จำนวนโครงการทั้งหมด			
	ปี 2549	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552
การแก้ไขปัญหาความยากจน	15	12	14	21
การพัฒนาเมืองน่าอยู่	52	65	45	35
การพัฒนาทุนมนุษย์	40	54	52	51
การปรับปรุงระบบบริหารจัดการ	134	105	93	115
รวม	241	236	204	222

บทที่ 3

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

หลักการและแนวคิดในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

- การพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)
- การพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาล
- การพัฒนาตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทย
- การพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ (ขอนแก่น , มหาสารคาม , ร้อยเอ็ด, กาฬสินธุ์)
- การพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น
- การพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น
- การพัฒนาตามกรอบนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554)

วิสัยทัศน์และพันธกิจ

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

มุ่งพัฒนาสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Green and Happiness Society) คนไทยมีคุณธรรมนำความรอบรู้ รู้เท่าทันโลก ครอบครัวยุคใหม่ ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพและทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืนอยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่มีธรรมาภิบาล ดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

พันธกิจ

เพื่อให้การพัฒนาประเทศไทยในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 มุ่งสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” ภายใต้แนวปฏิบัติของ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” กำหนดพันธกิจของการพัฒนาประเทศ ดังนี้

1. **พัฒนาคนให้มีคุณภาพ คุณธรรม นำความรอบรู้**อย่างเท่าทัน มีสุขภาวะที่ดีอยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น ชุมชนที่เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี ภายใต้อุดมภาพของความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. **เสริมสร้างเศรษฐกิจให้มีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม** มุ่งปรับโครงสร้างของประเทศให้สามารถแข่งขันได้ มีภูมิคุ้มกันความเสี่ยงจากความผันผวนของ

สภาพแวดล้อมในยุคโลกาภิวัตน์
ประสิทธิภาพ มีระดับการ

บนพื้นฐานการบริหารเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมี

3-2

อ้อมที่พอเพียง มีการปรับโครงสร้างการผลิตและบริการบนฐานความรู้และนวัตกรรม
ใช้จุด

แข็งของความหลากหลายทางชีวภาพและเอกลักษณ์ความเป็นไทย ควบคู่กับการเชื่อมโยง

3. **กับต่างประเทศ และการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และโลจิสติกส์** พลังงานกฎกติกา และกลไกสนับสนุนการแข่งขันและกระจายผลประโยชน์
อย่างเป็นธรรม

4. **ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม** สร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน เป็นธรรมและมีการสร้างสรรค์คุณค่า สนับสนุนให้ชุมชนมีองค์ความรู้และสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อคุ้มครองฐานทรัพยากร คุ้มครองสิทธิและบทบาทของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากร ปรับแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนรักษาผลประโยชน์ของชาติจากข้อตกลงตามพันธกรณีระหว่างประเทศ

5. **พัฒนาระบบบริหารจัดการประเทศให้เกิดธรรมาภิบาลภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข** มุ่งสร้างกลไกและกฎระเบียบที่เอื้อต่อการกระจายผลประโยชน์ จากการพัฒนาสู่ทุกภาคี ควบคู่กับการเสริมสร้างความโปร่งใส สุจริต ยุติธรรม รับผิดชอบต่อสาธารณะมีการกระจายอำนาจและกระบวนการที่ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ส่งเสริมความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ สังคม และการใช้ทรัพยากร

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกาภิวัตน์ที่ปรับเปลี่ยนเร็วและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่เหมาะสม โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการ

การ

เรียนรู้

- ยุทธศาสตร์ที่ 2** การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ
- ยุทธศาสตร์ที่ 3** การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 4** การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ 5** การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ

3-3

นโยบายรัฐบาล

รัฐบาล ถือเป็นภารกิจที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องนำประเทศไทยให้รอดพ้นจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกที่กำลังเกิดขึ้นและพัฒนาไปสู่การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน แก้ไขวิกฤตทางสังคมที่มีความแตกแยกและพัฒนาให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ยุติวิกฤตทางการเมืองและปฏิรูปการเมืองให้มีความมั่นคงตามแนวทางระบอบ ประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข ในการนี้รัฐบาลจะดำเนินการให้บรรลุภารกิจดังกล่าวภายใต้แนวทางพื้นฐานหลัก 4 ประการคือ

หนึ่ง ปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ให้ มีความมั่นคงในการเป็นศูนย์รวมจิตใจและความรักสามัคคีของคนในชาติ และเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ไว้เหนือความขัดแย้งทุกรูปแบบ พร้อมทั้งดำเนินการทุกวิถีทางเพื่อป้องกันมิให้มีการล่วงละเมิดพระบรมเดชานุภาพอย่างจริงจัง

สอง สร้างความปรองดองสมานฉันท์ บนพื้นฐานของความถูกต้อง ยุติธรรมและความยอมรับของทุกภาคส่วน

สาม ฟื้นฟูเศรษฐกิจ ให้ขยายตัวอย่างยั่งยืน และบรรเทาผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจที่ประชาชนจะประสบ

สี่ พัฒนาประชาธิปไตยและระบบการเมือง ให้มีความมั่นคง มีการปฏิบัติตามกฎหมาย และบังคับใช้กฎหมายอย่างเสมอภาค เป็นธรรมและเป็นที่ยอมรับของสากล

นโยบายรัฐบาล จะบริหารราชการแผ่นดิน โดยน้อมนำหลักการของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เน้น การใช้คุณธรรมนำความรู้ และจะปฏิบัติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยอย่างเคร่งครัด โดยแบ่งการดำเนินการเป็น 2 ระยะ คือ ระยะเร่งด่วนที่จะเริ่ม

ดำเนินการและมีกำหนดเวลาแล้วเสร็จในปีแรกอย่างชัดเจน และระยะการบริหารราชการ 3 ปีของรัฐบาลซึ่งมีกำหนดเริ่มต้นตั้งแต่ปีแรกเป็นต้นไป ดังต่อไปนี้

1. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

1.1 การสร้างความเชื่อมั่นและกระตุ้นเศรษฐกิจในภาพรวมเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นแก่ภาคประชาชนและเอกชนในการลงทุนและการบริโภค

1.1.1 เสริมสร้างความสมานฉันท์และความสามัคคีของคนในชาติให้เกิดขึ้นโดยเร็ว โดยใช้นโยบายสันติ รับฟังความเห็นจากทุกฝ่ายและหลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหาค่าความขัดแย้งในชาติในทุกกรณี รวมทั้งการฟื้นฟูระเบียบสังคมและบังคับใช้กฎหมายอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม แก่ทุกฝ่าย รวมทั้งสนับสนุนองค์กรตามรัฐธรรมนูญให้มีส่วนร่วมในการสร้างความสมานฉันท์ภายใต้กรอบของบทบาท

1.1.2 จัดให้มีสำนักงานบริหารราชการจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นองค์กรถาวร เพื่อทำหน้าที่แก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ชายแดนภาคใต้ โดยยึดมั่นหลักการสร้างความสมานฉันท์ และแนวทาง เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ใช้กระบวนการยุติธรรมกับผู้กระทำผิดอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม กำหนดจังหวัดชายแดนเป็น

3-4

เขตพัฒนาพิเศษ ที่มีการสนับสนุนแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ สิทธิพิเศษด้านภาษีและพัฒนาเป็นเขตอุตสาหกรรม นอกจากนี้กำหนดเป็นพัฒนาพิเศษตามความหลากหลายทางวัฒนธรรม

1.1.3 ปฏิรูปการเมืองโดยจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินการปฏิรูปโดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน เพื่อวางระบบการบริหารประเทศให้มีเสถียรภาพและประสิทธิภาพ ในแนวทางการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมไทย รวมทั้งสามารถสนองต่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และเป็นไปตามความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

1.1.4 เร่งสร้างความเชื่อมั่นของประเทศไทยในสายตาของชาวโลก โดยให้ความสำคัญกับกรอบความร่วมมืออาเซียนเป็นลำดับแรก และร่วมมือกับรัฐสภาในการพิจารณาอนุมัติเอกสารที่เกี่ยวข้องที่ประเทศไทยในฐานะสมาชิกประชาคมอาเซียนจะต้องลงนามในช่วงของการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน ให้แล้วเสร็จภายในเดือนมกราคม 2552 และเตรียมความพร้อมเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนครั้งที่ 14 ในเดือนกุมภาพันธ์ 2552 ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นประธานอาเซียน

1.1.5 ฟื้นฟูเศรษฐกิจที่กำลังประสบปัญหาเป็นการเร่งด่วน โดยจัดทำเป็นแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะสั้นที่ครอบคลุม ภาคเกษตรและเกษตรกร ภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการและการท่องเที่ยว ภาคการส่งออก ภาคอสังหาริมทรัพย์ การสร้างงานและสร้างรายได้ในชนบท การพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติและฟื้นฟูทรัพยากร ให้แล้วเสร็จภายในเดือนมกราคม พร้อมทั้งจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี

งบประมาณ พ.ศ.2552 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเม็ดเงินของรัฐเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจและเพื่อให้สามารถบรรเทาภาวะความเดือดร้อนของประชาชนและภาคธุรกิจได้

1.1.6 เร่งสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ และเร่งรัดมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยว โดยการดำเนินร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชนในการประชาสัมพันธ์ดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของคนไทยในประเทศ และปรับแผนงบประมาณของส่วนราชการที่ได้รับงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2552 อยู่แล้วเพื่อใช้ในการจัดการฝึกอบรมและสัมมนาให้กระจายทั่วประเทศ รวมทั้งลดหย่อนค่าธรรมเนียมและค่าบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพื่อ ดึงดูดให้มีการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

1.1.7 เร่งลงทุนเพื่อการพัฒนาประเทศ โดยให้ความสำคัญกับโครงการลงทุนที่มีความคุ้มค่ามากที่สุด เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุน ยกกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยเฉพาะการลงทุนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งระบบ การลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างระบบบริการสุขภาพที่มุ่งสู่การป้องกันและส่งเสริมสุขภาพ การลงทุนพัฒนาระบบขนส่งมวลชน และการพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำและการชลประทาน ให้สามารถเริ่มดำเนินโครงการได้ในปี 2552 โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน การรักษาลี้ดล้อม การดำเนินงานอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ และการรักษาวินัยการคลังของประเทศรวมทั้งเร่งรัดการเบิกจ่ายงบลงทุนของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

3-5

1.2 การรักษาและเพิ่มรายได้ของประชาชน

1.2.1 ร่วมมือกับภาคเอกชนในการดำเนินมาตรการชะลอการเลิกจ้างและป้องกันการขยายตัว ของการเลิกจ้างในภาคอุตสาหกรรมและบริการ ทั้งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดย่อม โดยใช้มาตรการจูงใจเพื่อลดภาระของภาคเอกชนในการชะลอการเลิกจ้างงาน

1.2.2 ดำเนินมาตรการเร่งด่วนเฉพาะหน้าเพื่อรองรับปัญหาแรงงานว่างงานจากภาคอุตสาหกรรมและนักศึกษาจบใหม่ โดยจัดโครงการฝึกอบรมแรงงานที่ว่างงานประมาณ 500,000 คน ในระยะเวลา 1 ปี ตามกลุ่มความถนัดและศักยภาพ และรองรับแรงงานกลับสู่ภูมิลำเนา เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่วิสาหกิจและธุรกิจชุมชน

1.2.3 เร่งรัดดำเนินการช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ถูกเลิกจ้างและผู้ว่างงานอันเนื่องมาจากวิกฤตเศรษฐกิจ โดยการดูแลให้ได้รับสิทธิประโยชน์ที่พึงจะได้ตามกฎหมายโดยเร็ว การหางานใหม่ การส่งเสริมอาชีพอิสระ การสร้างงาน และการเพิ่มพูนทักษะเพื่อปรับเปลี่ยนอาชีพ รวมทั้งการจัดสวัสดิการที่จำเป็น เช่น การเพิ่มวงเงินให้กองทุนสงเคราะห์ถูกจ้างเพื่อช่วยเหลือถูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง และการดำเนินโครงการสานฝันแรงงานคืนถิ่น ซึ่งรวมถึงการสร้างงานและจัดที่พักกิน รวมทั้งการเข้าถึงแหล่งทุน สำหรับแรงงานนอกภาคเกษตรที่ถูกเลิกจ้างให้คืนสู่ภาคเกษตร

1.2.4 สร้างหลักประกันด้านรายได้แก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ หรือไม่ สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้ โดยจัดสรรเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ที่แสดงความ จำนง โดยการขอขึ้นทะเบียนเพื่อขอรับการสงเคราะห์ รวมทั้งขยายเขตงานให้กู้ยืมจากกองทุนผู้สูงอายุ เป็น 30,000 บาทต่อราย

1.2.5 เพิ่มมาตรการด้านการคลัง เพื่อช่วยเพิ่มรายได้ของประชาชนและกระตุ้นธุรกิจ ใน สาขาที่ถูกผลกระทบ

1.2.6 สร้างรายได้และศักยภาพทางเศรษฐกิจในระดับฐานราก โดยการจัดตั้งกองทุน เศรษฐกิจพอเพียง และจัดสรรเงินเพิ่มเติมให้จากวงเงินที่เคยจัดสรรให้เดิม เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติระดับชุมชน ลดต้นทุนปัจจัยการผลิตทางการเกษตร รวมทั้งเร่งรัดและลด ข้นตอนของภาครัฐเพื่อให้ท้องถิ่นสามารถเบิกจ่ายบงบฯ ได้อย่างรวดเร็ว

1.2.7 ดำเนินมาตรการรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตรผ่านกลไกและเครื่องมือของรัฐ ให้ มีประสิทธิภาพ และเร่งสร้างระบบประกันความเสี่ยงทางการเกษตร ทั้งระบบประกันความเสี่ยง ราคาพืชผลผ่านกลไกตลาดซื้อขายล่วงหน้าสินค้าเกษตรและระบบประกันภัยพืชผลอันเนื่องมาจากภัย ธรรมชาติ

1.2.8 เร่งรัดและพัฒนาตลาดและระบบการกระจายสินค้าของสินค้าเกษตรและสินค้า ชุมชน เพื่อกระตุ้นการบริโภคภายในประเทศ และการส่งออก

3-6

1.2.9 จัดตั้งสภาเกษตรกรแห่งชาติ เพื่อให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายและ วางแผนพัฒนาการเกษตรอย่างเป็น ระบบและมีระบบการคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของ เกษตรกร รวมทั้งพัฒนาความเข้มแข็งของเกษตรกรได้อย่างยั่งยืน

1.2.10 ส่งเสริมบทบาทอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ทั่วประเทศ ให้ปฏิบัติงานเชิงรุก ในการส่งเสริมสุขภาพในท้องถิ่น/ชุมชน การดูแลเด็กผู้สูงอายุคนพิการ การดูแลผู้ป่วยในโรงพยาบาล และการเฝ้าระวังโรคในชุมชน โดยจัดให้มีสวัสดิการค่าตอบแทนให้กับ อสม. เพื่อสร้างแรงจูงใจหนุน เสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

1.3 การลดภาระค่าครองชีพของประชาชน

1.3.1 ให้ทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาฟรี 15 ปี โดยสนับสนุนตำราในวิชาหลักให้กับทุก โรงเรียน จัดให้มีชุดนักเรียนและอุปกรณ์การเรียนฟรีให้ทันปีการศึกษา 2552 และทั้งสนับสนุน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ เพื่อลดเขยรายการต่างๆ ที่โรงเรียนเรียกเก็บจากผู้ปกครอง

1.3.2 กำกับดูแลราคาสินค้าอุปโภคบริโภคและบริการที่มีความจำเป็นต่อการครองชีพให้มี ราคาที่เป็นธรรม สะท้อนต้นทุนอย่างเหมาะสมและไม่เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภค

1.3.4 ใช้กองทุนน้ำมันในการรักษาเสถียรภาพของราคาน้ำมันอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและการใช้น้ำมันอย่าง ประหยัด

1.4 ตั้งคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ และคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน เพื่อทำหน้าที่เร่งรัดติดตาม แก้ไขปัญหา ลดขั้นตอนในการปฏิบัติ และกำหนดมาตรการและโครงการ เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจในภาวะเร่งด่วนนโยบายรัฐบาล

วิสัยทัศน์กระทรวงมหาดไทย

“เป็นองค์กรหลักในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุข อำนวยความเป็นธรรมของสังคม ด้วยการบูรณาการการบริหารจัดการในพื้นที่ อย่างมีประสิทธิภาพสร้างโอกาสให้ประชาชนมีความมั่นคง มั่งคั่ง อย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

1. ประสานสนับสนุนและเสริมสร้างหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ความร่วมมือในการบริหารจัดการแบบบูรณา การกับกระทรวงและทุกภาคส่วน
2. เสริมสร้างการอำนวยความสะดวก และส่งเสริมคุณธรรมของสังคม
3. ส่งเสริม และรักษาความมั่นคงภายใน ความสงบเรียบร้อย และให้บริการประชาชนในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ
4. เสริมสร้างการพัฒนาชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง

3-7

5. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเมืองและชนบทควบคู่ไปกับการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย

เป้าประสงค์

1. ส่งเสริมสนับสนุนให้จังหวัดสามารถบริหารงานแบบบูรณาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เสริมสร้างบ้านเมืองน่าอยู่ด้วยการ
 - 2.1 พัฒนาและส่งเสริมศักยภาพการรักษาความมั่นคงภายในความสงบเรียบร้อย การอำนวยความสะดวก เป็นธรรมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นมีความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน
 - 2.2 เสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมให้เกิดความมั่นคงในทุกภาคส่วน และประชาชนมีรายได้ที่ดีขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการจังหวัดแบบบูรณาการและการบริการประชาชน ดังต่อไปนี้

1. เพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการของผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ
2. พัฒนาระบบบริหารจัดการกระทรวงมหาดไทยให้มีประสิทธิภาพและทันสมัย
3. สร้างหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ ความร่วมมือในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการของกฎกระทรวงและทุกภาคส่วน
4. พัฒนาระบบข้อมูล เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในการบริการประชาชน
5. เสริมสร้างระบบและพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพและเป็นผู้นำการบริการการเปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การรักษาความสงบภายใน ความสงบเรียบร้อยและอำนาจอบายธรรมเป็นธรรมในสังคม

1. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมขององค์กรภาคเอกชน ภาคประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และลดความขัดแย้งในพื้นที่
2. ค้ำคองสิทธิของประชาชนให้ได้รับสิทธิโอกาสและความเป็นธรรมอย่างเท่าเทียมกัน
3. ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เสริมสร้างความรักชาติ จัดระเบียบสังคม และสร้างวินัยของคนในชาติ
4. ส่งเสริมความมั่นคงภายใน ความสงบเรียบร้อย และความเข้มแข็งของพลังแผ่นดิน มาแก้ไขปัญหาในพื้นที่
5. เพิ่มศักยภาพความเข้มแข็งของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3-8

6. กำหนด ส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่เมือง และชนบทให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม และปลอดภัยจากสาธารณภัยอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเสริมสร้างความมั่งคั่งให้กับประชาชน

1. ส่งเสริมและสนับสนุนการแก้ไขปัญหาความยากจนและลดช่องว่างของการกระจายรายได้
2. ยกกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันเศรษฐกิจ
3. ส่งเสริมสนับสนุนการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด จังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. สนับสนุนการจัดรูปที่ดินเพื่อพัฒนาพื้นที่ให้มีการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า
5. พัฒนาระบบการถือครองที่ดิน สนับสนุนการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน และ

แก้ไขปัญหาดินทำกิน

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ (ขอนแก่น , มหาสารคาม , ร้อยเอ็ด , กาฬสินธุ์)

วิสัยทัศน์ “ศูนย์กลางการผลิต การค้า การลงทุน ด้านเกษตรแปรรูปและเกษตร
พลังงานอย่างครบวงจร”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาให้บรรลุไปสู่วิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้
3 เรื่อง ประกอบด้วย

เรื่องที่ 1 ข้าวหอมมะลิ มี 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ 6 กลยุทธ์การพัฒนา ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ประกอบด้วยกลยุทธ์การ
พัฒนา 2 กลยุทธ์ ดังนี้

- (1) พัฒนาปัจจัยการผลิตและระบบการผลิต
- (2) พัฒนาการบริหารจัดการน้ำ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่า ประกอบด้วยกลยุทธ์
การพัฒนา 1 กลยุทธ์ ดังนี้

- (1) พัฒนาประสิทธิภาพในการแปรรูป

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการตลาด ประกอบด้วย 1 กลยุทธ์
การพัฒนา ดังนี้

- (1) พัฒนาด้านการตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมและพัฒนา ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์การ
พัฒนา ดังนี้

- (1) พัฒนาองค์ความรู้ให้เกษตรกร
- (2) การบริหารจัดการ

3-9

เรื่องที่ 2 อ้อยโรงงาน มี 2 ประเด็นยุทธศาสตร์ 3 กลยุทธ์การพัฒนา ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ประกอบด้วยกลยุทธ์
การพัฒนา 1 กลยุทธ์ ดังนี้

- (1) พัฒนาปัจจัยการผลิตและระบบการผลิต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนา ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์
การพัฒนา ดังนี้

- (1) พัฒนาองค์ความรู้ให้เกษตรกร
- (2) การบริหารจัดการ

เรื่องที่ 3 มั่นสำปะหลัง มี 2 ประเด็นยุทธศาสตร์ 3 กลยุทธ์การพัฒนา
ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ประกอบด้วยกลยุทธ์
การพัฒนา 1 กลยุทธ์ ดังนี้

(1) พัฒนาปัจจัยการผลิตและระบบการผลิต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนา ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์
การพัฒนา ดังนี้

(1) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็ง

(2) การบริหารจัดการ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์ “ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงเครือข่ายการค้า การลงทุน
การบริการ และการคมนาคมขนส่งในภูมิภาคสู่สากล”

ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาให้จังหวัดขอนแก่นมุ่งไปสู่วิสัยทัศน์ที่กำหนด
ไว้ใน

5 ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์การพัฒนา

**ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงและมีความสามารถทางการ
แข่งขัน**

เป้าประสงค์

- 1) ระบบการผลิตภาคเศรษฐกิจมีผลิตภาพและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม
- 2) บรรเทาผลกระทบจากภาวะวิกฤติเศรษฐกิจต่อกลุ่มเสี่ยง
- 3) ระดับความสามารถการแข่งขันทางเศรษฐกิจของจังหวัดเพิ่มขึ้น
- 4) เศรษฐกิจฐานรากของจังหวัดมีความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

เป้าประสงค์

- 1) ระบบบริหารจัดการพัฒนาคุณภาพคนและสังคมมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 2) ระดับคุณภาพคนของจังหวัดดีขึ้น
- 3) ชุมชนและสังคมมีความเข้มแข็งและมีความพร้อมที่จะรับการเปลี่ยนแปลง

3-10

**ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการ
พัฒนาอย่างยั่งยืน**

เป้าประสงค์

- 1) ฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์และคุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 2) รักษาความอุดมสมบูรณ์และคุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 3) ระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้างความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เป้าประสงค์

1) ระบบบริหารจัดการด้านการรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยมีประสิทธิภาพมากขึ้น

- 2) ประชาชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาการบริหารภาครัฐ เป้าประสงค์

- 1) ระบบบริหารจัดการภาครัฐมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 2) ระบบบริหารจัดการภาครัฐเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลมากขึ้น

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น

วิสัยทัศน์ อปท. ในเขตจังหวัดขอนแก่น

“ภายในปี 2555 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดขอนแก่น เป็นองค์กรที่มีระบบการบริหารจัดการที่ดี พัฒนาขอนแก่นให้น่าอยู่ สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน”

พันธกิจ (Mission)

1. พัฒนาระบบบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล และสร้างเครือข่ายการพัฒนาทุกภาคส่วน
2. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความทันสมัย เพื่อการบริหารงานและการบริการประชาชน
3. พัฒนาเศรษฐกิจชุมชน โดยเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยวให้เข้มแข็งและแข่งขันได้
4. พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษา การสังคมสงเคราะห์ การสาธารณสุขการกีฬาศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และจารีตประเพณี
5. พัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณะ และระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้ได้มาตรฐาน มีประสิทธิภาพ
6. ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น และการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
7. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมืองและการพัฒนาท้องถิ่นทุกชั้นตอน

8. พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุล และเกิดประสิทธิภาพ อย่างยั่งยืน

9. พัฒนาและสร้างภูมิคุ้มกันให้กับคนและสังคมให้รู้เท่าทันโลกาภิวัตน์

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 7 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การแก้ไขปัญหาความยากจน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน การค้า และการลงทุน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี

นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น

นโยบายการบริหารราชการเทศบาลเมืองบ้านไผ่ โดยยึดตามขอบข่ายภารกิจหน้าที่ที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 รวมถึงฉบับแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กระผมจึงขอแถลงนโยบายต่อที่ประชุมสภาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ เพื่อให้ทราบถึงเจตนารมณ์และนโยบายของคณะผู้บริหาร ในการสนองตอบต่อปัญหาความต้องการของประชาชน และเพื่อประโยชน์ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่ทุกคน ซึ่งได้กำหนดนโยบายบริหารราชการของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ดังนี้

1. นโยบายการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จะมุ่งพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลให้เกิดความทั่วถึง และเป็นไปตามความต้องการของประชาชน ดังนี้

1.1 ก่อสร้างระบบระบายน้ำในลักษณะภาพรวมทั้งระบบ เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน เนื่องจากระบบการระบายน้ำและการวางท่อระบายน้ำยังไม่ได้มาตรฐาน เกิดปัญหาการระบายน้ำไม่ทัน ในการก่อสร้างถนนบางแห่งระดับของถนนและท่อระบายน้ำสูงกว่าระดับของพื้นดิน โดยทั่วไปของประชาชนที่ขับปลุกบ้านเรือน ทำให้เกิดน้ำท่วมขังเป็นเวลานาน

1.2 การพัฒนาแหล่งน้ำในเขตเทศบาล โดยในเขตเทศบาลมีลำห้วยไหลผ่าน 4 แห่ง ได้แก่ ลำห้วยยาง ลำห้วยน้อย ลำห้วยจิก และลำห้วยทราย เนื่องจากในช่วงฤดูฝนได้มีปริมาณน้ำมาก การตื่นของลำห้วยทำให้เกิดการระบายน้ำไม่สะดวก และทำให้ปริมาณน้ำแห้งขอดอย่างรวดเร็วหลังน้ำลด จึงทำให้ไม่สามารถเก็บกักน้ำได้เพียงพอต่อการเกษตรกรรม ประมง ดังนั้น จึงมีนโยบายที่จะดำเนินการจัดให้มีการขุดลอกลำห้วยทั้ง 4 แห่งในเขตเทศบาล ทั้งนี้ในการขุดลอกดังกล่าวจะดำเนินการควบคู่กับการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ พร้อมการกักเก็บน้ำอย่างเป็นระบบ

1.3 ปรับปรุงถนน ซอย และทางเดินเท้า ให้ได้มาตรฐาน สามารถใช้งานได้ดี เพื่อความสะดวกในการสัญจรของพี่น้องประชาชน

1.4 ปรับปรุงภูมิทัศน์ของเทศบาลให้เป็นเมืองน่าอยู่ สภาพภูมิทัศน์โดยรอบเมืองให้อยู่ในสภาพที่สวยงาม สบายตา มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

1.5 ขยายเขตการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างตามทางสาธารณะ เพื่อให้เพียงพอกับขนาดและความต้องการที่เพิ่มขึ้นของชุมชนเพื่อให้เกิดความสะดวกสบายในการเดินทางยามค่ำคืน และเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของพี่น้องประชาชนในยามที่ต้องสัญจรไปมาบนทางสาธารณะทั่วไปในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่

1.6 การพัฒนาปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาล โดยเฉพาะการบริการน้ำประปาในช่วงฤดูร้อนสำหรับชุมชนที่ขาดแคลน

2. นโยบายการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

จะให้ความสำคัญต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม พัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน และใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม ดังนี้

2.1 จัดให้มีสวนสาธารณะและที่พักผ่อนหย่อนใจที่เหมาะสม เพื่อสามารถใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ และการออกกำลังกาย

2.2 มุ่งรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชนและสถานที่ต่างๆ ในเขตเทศบาลให้เป็นเมืองน่าอยู่

2.3 มุ่งพัฒนาเทศบาลให้ปราศจากมลภาวะจากขยะและน้ำเสีย มีระบบการกำจัดขยะ และบำบัดน้ำเสียถูกต้องตามหลักวิชาการ

2.4 พัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์ตามแหล่งน้ำ เช่น ลำห้วยยาง ลำห้วยน้อย ลำห้วยจิก เพื่อให้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจให้กับชุมชน

2.5 สนับสนุนให้มีการจัดตั้งเครือข่ายองค์กรชุมชนเพื่อการมีส่วนร่วมในการวางแผนด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

3-13

3. นโยบายการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

จะมุ่งส่งเสริมการผลิตและการตลาดพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระดับชุมชน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจระดับชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ดังนี้

3.1 ปรับปรุงพัฒนาตลาดสด1,2,3 และ4 ให้ได้มาตรฐานเป็นตลาดสดนำชื่อตามนโยบายของรัฐบาลพร้อมการปรับปรุงก่อสร้างโครงสร้างอาคารที่มีความปลอดภัย และให้มีการจัดระบบการจัดการตลาดที่ดีมีคุณภาพ

3.2 มุ่งส่งเสริมการประกอบอาชีพ และเพิ่มรายได้ของประชาชนในเขตเทศบาลให้สามารถพึ่งตนเองและครอบครัวได้ โดยกำหนดเขตพื้นที่ผ่อนผันการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะ ตลอดจนให้ประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบตามนโยบายของรัฐบาล เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น

3.3 สนับสนุนและส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมในการผลิต เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าและสร้างผลิตภัณฑ์ในชุมชนตามนโยบาย “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” และจัดหาตลาดกลางเพื่อจำหน่ายสินค้าของชุมชนให้เพื่อเป็นศูนย์กลางในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของชุมชน

3.4 สนับสนุนการพัฒนาระบบธุรกิจชุมชน ร้านค้าชุมชน และสหกรณ์ ให้มีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้ ให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจทั้งการผลิต การจัดการการตลาด และข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย

4. นโยบายด้านการพัฒนาสังคม

จะมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล ให้มีศักยภาพในการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีคุณภาพและเป็นสุข สร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชนเพื่อให้สามารถเผชิญปัญหาต่างๆ ในทุก ๆ ด้าน ตามสภาวะของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในปัจจุบัน ดังนี้

4.1 ให้การสงเคราะห์จัดสรรงบประมาณ เพื่อเป็นสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ สนับสนุนและสร้างโอกาสให้กลุ่มผู้ยากไร้ และกลุ่มผู้มีรายได้น้อย ผู้พิการ หรือทุพพลภาพ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ติดเชื้อเอช ไอ วี ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถพึ่งตนเองได้ รวมทั้งได้รับการช่วยเหลือหรือคุ้มครอง และได้รับบริการอย่างทั่วถึงเป็นธรรม

4.2 จัดให้มีการส่งเสริมกลุ่มเด็ก เยาวชน และประชาชนด้านกีฬา เพื่อให้ร่างกายสมบูรณ์ เข้มแข็ง นำมาซึ่งความรัก สามัคคีภายในชุมชนเทศบาล

4.3 จัดให้มีการรณรงค์ทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เด็กและเยาวชนห่างไกลยาเสพติด และส่งเสริมการป้องกันแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน โดยให้มีการสนับสนุนในการสร้างชุมชนเข้มแข็ง โดยการดำเนินการเองและขอความร่วมมือกับหน่วยงานองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.4 ส่งเสริมและพัฒนาด้านสาธารณสุข เพื่อเป็นการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยจัดให้มีศูนย์บริการสาธารณสุขชุมชนหรือศูนย์สุขภาพชุมชนไว้คอยบริการ และอำนวยความสะดวกแก่

3-14

ประชาชนให้ครอบคลุมทั่วถึง เพื่อให้ประชาชนได้มีสุขภาพอนามัยที่ดี มีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันและดูแลสุขภาพของตนเอง และครอบครัว

4.5 จัดให้มีโครงการอาหารกลางวันฟรีแก่เด็กนักเรียนในโรงเรียนเทศบาล และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พร้อมการผลักดันให้เกิดโรงเรียนเทศบาลแห่งที่ 2 ขึ้น เพื่อรองรับจำนวนประชากรในเขตเทศบาลที่เพิ่มมากขึ้น

4.6 จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพิ่มขึ้นให้ครอบคลุมทั่วถึง พร้อมการจัดหารถรับ – ส่งเด็กก่อนวัยเรียน เพื่อเป็นการลดภาระในการอบรมเลี้ยงดูให้กับผู้ปกครอง ได้สามารถประกอบอาชีพได้ตามปกติต่อไป

4.7 จัดให้มีการเพิ่มมาตรฐานการศึกษาและเปิดศูนย์เรียนรู้จัดอบรมเพิ่มเติมความรู้ด้านไอทีและภาษา โดยการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์อย่างเพียงพอและทั่วถึง เพื่อให้เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปได้เพิ่มพูนความรู้ ทันต่อยุคโลกาภิวัตน์

4.8 ส่งเสริมและสนับสนุนฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม ชนบธรรมเนียมประเพณีของชุมชน ตลอดจนทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นและร่วมมือเผยแพร่ อนุรักษ์สืบทอดให้เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นสืบไป

5. นโยบายด้านการพัฒนาการเมืองการบริหาร

โดยที่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจบริหารและการจัดการบริการสาธารณะ สู่อำเภอ เพื่อให้เกิดความเป็นอิสระและความคล่องตัวในการกำหนดนโยบายในการบริหารภายในของเขตเทศบาลทุก ๆ ด้าน จึงมุ่งที่จะพัฒนาการเมืองการบริหาร เพื่อให้เกิดความสอดคล้องตามกฎหมาย และสามารถบริการประชาชนให้เป็นไปตามความต้องการได้อย่างรวดเร็ว ประทับใจ ทั่วถึงและเป็นธรรม ดังนี้

5.1 การปรับปรุงอาคารสถานที่บริเวณสำนักงานเทศบาล ให้มีความสะอาด เป็นระเบียบ เรียบร้อย สวยงาม พร้อมการจัดสำนักงานตามโครงการ 5 ส. และจัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์สำนักงานให้มีเพียงพอในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กร และเกิดความพึงพอใจ ประทับใจแก่ประชาชนที่มาติดต่องานที่เทศบาล

5.2 สร้างจิตสำนึกในการให้บริการแก่บุคลากรของเทศบาลทุกระดับ โดยการจัดให้มีการอบรม เพิ่มประสิทธิภาพในการบริการให้แก่บุคลากรของเทศบาลทุกระดับ เพื่อให้มีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และทัศนคติที่ดีต่อการบริการประชาชน ซึ่งจะทำให้ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็ว และเป็นธรรมในการบริการ

5.3 นำวิชาการและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการบริการประชาชน ให้ได้รับความสะดวกเพิ่มขึ้นและเหมาะสมกับความเจริญของบ้านเมือง รวมทั้งทบทวนระเบียบขั้นตอน และวิธีปฏิบัติงานเพื่อให้การบริหารงานมีความยืดหยุ่น มีประสิทธิผล โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีการประเมินผลที่เป็นระบบและเป็นธรรม

3-15

5.4 เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล และให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษี

5.5 ส่งเสริมและดูแลให้ประชาชนในเขตเทศบาลมีความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินโดยมุ่งเน้นมาตรการป้องกันแก้ไข พร้อมทั้งจัดระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อุทกภัย และภัยธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพทั่วถึงและทันทั่วถึง

5.6 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น และเป็นการจัดทำประชาคม เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนตามครรลองของระบอบประชาธิปไตย ตั้งแต่กระบวนการ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนา รวมทั้งส่งเสริมให้มีระบบการตรวจสอบความโปร่งใส ประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

สภาพปัญหา

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

⇒ **ปัญหาการระบายน้ำ** ระบบการระบายน้ำและการวางท่อระบายน้ำของเทศบาล ยังไม่ได้มาตรฐาน เกิดปัญหาการระบายน้ำไม่ทัน เมื่อฝนตกในช่วงฤดูฝนรวมทั้งสาเหตุจากการอุดตันของท่อระบายน้ำโดยทั่วไป ในการก่อสร้างถนนของเทศบาลบางแห่งระดับของถนนและท่อระบายน้ำสูงกว่าระดับของพื้นดินโดยทั่วไปของประชาชนที่เข้าปลูกบ้านเรือน ทำให้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายไม่สามารถระบายน้ำออกจากบ้านเรือนได้ ทำให้เกิดน้ำท่วมขัง ซึ่งสภาพดังกล่าวของถนนได้กลายเป็นทำนบและฝายกั้นน้ำซึ่งเป็น สาเหตุทำให้น้ำท่วมขังเป็นเวลานาน ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นเพราะการก่อสร้างระบบระบายน้ำยังไม่เสร็จสมบูรณ์ทั้งระบบ

⇒ **ปัญหาถนนและท่อระบายน้ำ ผิดจรรยา ไม่ได้มาตรฐาน** ถนนสายหลักโดยทั่วไปมีสภาพของถนนตามซอยต่าง ๆ ผิดจรรยา มีความคับแคบไม่สะดวกในการสัญจรไป – มา และส่วนใหญ่ไม่มีท่อระบายน้ำ ถนนบางสายผิวการจราจรจะเป็นหลุมเป็นบ่อ และบางแห่งมีสภาพเป็นถนนลูกรังและดินทราย การเชื่อมต่อของท่อระบายน้ำยังไม่สมบูรณ์ เพราะถนนบางสายมีท่อ

ระบายน้ำ บางสายไม่มีท่อระบายน้ำ ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขังในฤดูฝน เพราะการระบายน้ำและการไหลเวียนของน้ำไม่สะดวก และมีการอุดตันของท่อระบายน้ำ ท่อระบายน้ำไม่ได้มาตรฐานและชำรุดเสียหาย

⇒ **ปัญหาไฟฟ้าสาธารณะไม่เพียงพอ** การขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะและการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะไม่ทั่วถึง ทำให้แสงสว่างไม่เพียงพอตามถนน ตรอก ซอย บางแห่งจะมีตมมาก และมีกิ่งโคมไฟที่ชำรุดเสียหาย ยังไม่ได้รับการแก้ไขซ่อมแซม ประชาชนรู้สึกไม่ปลอดภัยในการสัญจรไปมาเวลากลางคืนและความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

⇒ **ปัญหาน้ำประปาไม่เพียงพอ** ในปัจจุบันการให้บริการน้ำประปาในเขตเทศบาลยังไม่ทั่วถึง ยังมีบางส่วนของชุมชนยังไม่มีน้ำประปาใช้เพื่อการอุปโภคบริโภค ในช่วงฤดูร้อนจะเดือดร้อนมาก เพราะขาดแคลนน้ำ เช่น ชุมชนสมประสงค์พัฒนา ชุมชนคุ้มจัดสรร

3-16

⇒ **ปัญหาการพัฒนาแหล่งน้ำในเขตเทศบาล** เนื่องจากในช่วงหน้าฝนได้มีปริมาณน้ำมาก การตื่นขึ้นของลำห้วย หนอง บึง ต่าง ๆ ทำให้เกิดการระบายน้ำไม่ได้สะดวกและทำให้ปริมาณน้ำแห้งขอดอย่างรวดเร็วหลังน้ำลด ทำให้ไม่สามารถเก็บกักน้ำได้เพียงพอกับการเกษตรกรรม ประมง

2. ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

⇒ **ปัญหาเรื่องถังขยะไม่เพียงพอ** มีการทิ้งขยะไม่เป็นที่ เพราะไม่มีถังขยะ ประชาชนได้นำขยะมากองตามพื้นดิน ทำให้เศษขยะปลิวกระจายทั่วไป ถังขยะที่มีอยู่เดิมไม่เพียงพอ กับความต้องการ และมีขนาดเล็ก ไม่เพียงพอกับปริมาณขยะในแต่ละวัน ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้ขยะล้นถังมากองที่พื้นดิน ทำให้ขยะปลิวกระจายเต็มพื้นดินและสกปรก

⇒ **ปัญหาเรื่องขยะตกค้าง** เนื่องจากถนนตามตรอก ซอย ในเขตเทศบาลจะคับแคบ บางส่วนรถขยะเข้าไปไม่ได้ ทำให้มีขยะตกค้าง บางแห่งรถเก็บของเทศบาล ไม่เข้าไปเก็บทุกวัน ทำให้ขยะล้นถัง หล่นลงตามพื้น ในขณะที่ทำงานเก็บขยะเจ้าหน้าที่เก็บขยะของเทศบาล ไม่เก็บขยะที่หล่นอยู่ตามพื้นดินให้หมด

⇒ **ปัญหาการขาดจิตสำนึก** ประชาชนโดยทั่วไป ผู้ประกอบการ ยังขาดจิตสำนึกในเรื่อง

การทิ้งขยะ การระบายน้ำเสียลงสู่ลำห้วยสาธารณะ การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชน

⇒ **ปัญหาการระบายน้ำเสีย** สภาพถนนตามตรอก ซอย ส่วนใหญ่ไม่มีท่อระบายน้ำ การระบายน้ำจะปล่อยให้เป็นไปตามธรรมชาติ ตามร่องระบายน้ำที่เป็นดิน ซึ่งทำให้การระบายน้ำไม่ดีเท่าที่ควร น้ำเสียจากบ้านเรือนจะไหลออกมารวมกัน ซึ่งถ้าน้ำเสียดังกล่าวไม่สามารถระบายได้ จะทำให้เกิดน้ำขังและเป็นน้ำเสีย เน่า และส่งกลิ่นเหม็น สร้างความเดือดร้อนให้ประชาชนอย่างมาก

⇒ **ปัญหาผลกระทบ** ในเขตเทศบาลมีการทำอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดเล็ก หลายประเภทที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นปัญหาด้านมลภาวะ เช่น การทำฟาร์มสุกร โรงงานแป้งมัน โรงสีข้าว โรงงานทำปลาร้า ปลาทุ และโรงงานทำผลไม้ดอง โรงงานทำขนมจีน โรงงาน เหล่านี้จะปล่อยน้ำเสียลงสู่ลำรางระบายน้ำสาธารณะ ทำให้น้ำเสียและมีกลิ่นเหม็น

ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

⇒ **ปัญหาการส่งเสริมอาชีพ** มีประชาชนตามชุมชนต่าง ๆ จำนวนมากที่รายได้ไม่เพียง

ยังชีพยังมีผู้ว่างงาน และการว่างงานหลังฤดูการเก็บเกี่ยว ซึ่งเทศบาลได้เข้าไปช่วยเหลือโดยการส่งเสริมอาชีพ เพื่อเพิ่มพูน รายได้ให้แก่ประชาชนเหล่านี้ แต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จมากนัก สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการบริหารจัดการของกลุ่มอาชีพ ไม่มีประสิทธิภาพ การรวมกลุ่มไม่มีความเข้มแข็งอย่างเพียงพอ ขาดความ โปร่งใสและความสามัคคี ขาดตลาดรองรับสินค้าที่ได้จากการผลิตของชุมชน หรือสินค้า

3-17

หน่วยงานภาครัฐยังไม่สามารถส่งเสริมอาชีพที่เหมาะสมได้ สินค้าหรือผลิตภัณฑ์บางส่วนไม่มีคุณภาพและไม่ได้มาตรฐาน ทำให้มีปัญหาด้านการตลาด และแรงงานมีปัญหาในตลาดการแข่งขันทั้งในและต่างประเทศ เนื่องจาก แรงงานขาดฝีมือและทักษะ

⇒ **ปัญหาขาดกองทุนเพื่อการส่งเสริมอาชีพและรายได้** ประชาชนโดยทั่วไปตามชุมชน ต่าง ๆ โดยเฉพาะในชุมชนแออัด จะมีสภาพความยากจน ว่างงาน จึงมีความต้องการให้มีการจัดตั้ง กองทุน เพื่อช่วยเหลือประชาชนในกลุ่มผู้ด้อยโอกาสหรือมีปัญหา แต่ขาดแหล่งเงินที่จะขอรับการ สนับสนุน เพื่อเอามาจัดตั้งกองทุน เช่น กองทุนส่งเสริมอาชีพ กองทุนเพื่อการกู้ยืม ซึ่งยังไม่เพียงพอกับ ความต้องการของประชาชน

⇒ **ปัญหาการบริหารจัดการกองทุน** นโยบายรัฐบาลได้มุ่งเน้นให้ความสำคัญการ กระจายรายได้ให้กับประชาชน โดยมีการจัดตั้งกองทุนในการประกอบอาชีพ ส่งเสริมอาชีพ เพื่อ เพิ่มพูนรายได้ของ ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไทย โดยเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาส คือ กองทุน ชุมชนเมือง 1 ล้านบาท โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างรายได้ที่มีระบบต่อเนื่องและยั่งยืน และยังมี กองทุนประเภทอื่น ๆ ที่เกิดมามากมาย เช่น กองทุนออมทรัพย์ กองทุนสัจจะออมทรัพย์ กองทุน ส่งเสริมอาชีพ หรือกองทุนสงเคราะห์ชุมชนกองทุนบ้านมั่นคง ซึ่งบางส่วนเกิดขึ้นมาจากการรวมตัวของ คนในชุมชน แล้วตั้งเป็นเงินกองทุนหรือกองทุนที่มีหน่วยงานอื่น ๆ ให้การสนับสนุน เมื่อมีการจัดตั้ง กองทุนต่าง ๆ ขึ้นมาและการแต่งตั้งคณะกรรมการด้านต่าง ๆ ขึ้นมาบริหารกองทุน ซึ่งปัญหาที่พบคือ การขาดความรู้ประสบการณ์ ในการบริหารจัดการต่าง ๆ เช่น ด้านการบัญชี ด้านการแนะนำส่งเสริม อาชีพ หรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม เกิดทักษะและความรู้ของประชาชน ในการให้เงินกองทุนไปลงทุน เกิด ระบบพรรคพวกและอื่น ๆ เกิดการคอร์รัปชัน ขาดความสามัคคีที่ส่งผลให้การบริหารเงินกองทุน ไม่มี ประสิทธิภาพ ไม่โปร่งใส มีการนำเงินกองทุนไปใช้อย่างไม่ถูกต้อง ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และ

เป้าหมายของโครงการหรือกิจกรรมที่ยื่นคำขอไว้ และกิจกรรมที่ลงทุนไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ไม่เกิดอาชีพที่ก่อให้เกิดรายได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ประชาชนส่วนใหญ่คิดเฉพาะการเป็นผู้รับเงินจากกองทุนเพียงฝ่ายเดียว โดยคิดว่ารัฐบาลหรือหน่วยงานภาครัฐจะต้องเป็นผู้ให้ตลอดเวลา ขาดจิตสำนึกในการใช้เงินกองทุนอย่างถูกต้อง ขาดวินัย ขาดความซื่อสัตย์ ขาดคุณธรรม ขาดการพัฒนา ในระบบของการพึ่งพาตนเองที่พอเพียง เหมาะสม บริหารโครงการเงินกองทุน ในระยะสั้นจะเกิดปัญหากับสมาชิกในกองทุนเอง เช่น ปัญหาด้านการชำระหนี้ค้ำเงินกองทุน ปัญหาการว่างงาน การขาดอาชีพ และรายได้ในโครงการนี้ เมื่อการบริหารโครงการขาดประสิทธิภาพ จึงส่งผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศอย่างแน่นอนในอนาคต

3. ด้านการพัฒนาสังคม

⇒ **ปัญหาขาดสถานที่ออกกำลังกาย** ประชาชนโดยทั่วไปและเยาวชนขาดสนามกีฬา สำหรับการออกกำลังกาย และสวนสาธารณะสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจและทำกิจกรรมนันทนาการต่างๆ

3-18

ในเขตเทศบาลมีชุมชนหนาแน่นมากขึ้น โดยเฉพาะเน้นในหมู่เยาวชนที่ต้องการสถานที่ออกกำลังกายเพื่อลดปัญหาการฆ่าตัวตายเป็นเหตุ และลดภาวะความเครียดของประชาชนและเพื่อการส่งเสริมสุขภาพ ที่ดินภายในเขตเทศบาลที่เหมาะสมสำหรับก่อสร้างสาธารณะ ภายในเขตชุมชนหรือเขตเมืองราคาแพงและหายาก

⇒ **ปัญหาประชาชนที่ยากจนไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง** ประชาชนตามชุมชนที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองใช้พื้นที่ของการรถไฟและที่สาธารณะบางแห่งปลูกสร้างที่อยู่อาศัยแบบชั่วคราว สร้างปัญหาในการจัดระเบียบชุมชนขาดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง และปัญหาการให้บริการด้านต่างๆ อาทิ ด้านสาธารณสุข ปลอดภัย สาธารณูปการ การศึกษาด้านสาธารณสุข เป็นต้น ซึ่งเกิดจากปัญหาความยากจนและการอพยพเข้ามาหางานทำในพื้นที่เขตเมือง

⇒ **ปัญหาเด็ก เยาวชน ขาดการอบรมสั่งสอน** สังคมไทยในปัจจุบันมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและค่านิยมมาก เนื่องจากระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศ ทำให้หันมานิยมทางด้านวัตถุมากขึ้น และการรับเอาวัฒนธรรมของชาติมาใช้อย่างแพร่หลาย ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากการขาดการอบรมและสร้างจิตสำนึกในการตระหนักถึงความเป็นคนไทย ค่านิยมแบบคนไทย ความหลากหลายของวัฒนธรรม สังคมที่เกิดขึ้นในประเทศไทย โดยขาดมาตรการการป้องกันที่เข้มแข็ง การปรับเปลี่ยนเพื่อเข้าสู่โลกในยุคโลกาภิวัตน์ หรือโลกไร้พรมแดน เยาวชนบางส่วนต้องออกจากสถานศึกษา เสียอนาคตและติดยาเสพติด

⇒ **ปัญหายาเสพติด** ได้มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปตามชุมชนต่างๆ มากยิ่งขึ้น ทั้งผู้ติดยาเสพติดและผู้ขายทั้งในโรงเรียนและตามชุมชน ประชาชนทั่วไป ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากสภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไปตกต่ำลง การขาดจิตสำนึก ขาดคุณธรรม จริยธรรม เกิดปัญหาการว่างงาน ค่านิยม ประชาชนยากจนลง หารายได้ไม่เพียงพอเลี้ยงครอบครัว อาชีพขายยาเสพติดเป็นอาชีพที่มี

รายได้ดีถึงจะมีความเสี่ยงสูงก็ตาม แต่ประชาชนบางกลุ่มทำเพื่อแก้ปัญหาความยากจนของครอบครัว ซึ่งปัญหาด้านนี้ยังมีสถานการณ์ที่น่าไว้วางใจ ประชาชนโดยทั่วไปหน่วยงาน ภาคีรัฐ และเอกชน จะต้องเฝ้าระวังป้องกันและปราบปรามกันต่อไป และสร้างจิตสำนึกให้ได้ผล ส่วนสาเหตุของปัญหา การติดยาเสพติดนั้นเกิดจาก ความเครียดและภาวะกดดันจากสภาพสังคม เศรษฐกิจ ครอบครัว ที่ทำงาน เพื่อนชู้ก้าง ผู้ค้ายาเสพติดชักจูงและเกิดความอยากทดลองเสพ แก้ปัญหาของตนเองไม่ได้ หาทางออกไม่ได้เลยหันมาพึ่งยาเสพติด

⇒ **ปัญหาไข้เลือดออก** เป็นโรคที่สามารถป้องกันได้ แต่การป้องกันไม่ให้มียุ่งยากไม่สามารถทำได้ โดยเฉพาะในฤดูฝนจะมีน้ำขัง กลายเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายและยุงชนิดต่าง ๆ ด้วย บ้านเรือนของประชาชนไม่มิดชิด ยุงสามารถเข้าไปในบ้านเรือนได้ตลอดเวลา โดยเฉพาะตามชุมชนต่าง ๆ ปัญหาต่าง ๆ มักเกิดจากมีน้ำขังตามแหล่งต่าง ๆ ทำให้ยุงลายขยายจำนวนได้อย่างรวดเร็ว เป็นอันตรายแก่ประชาชน ขาดการป้องกันอย่างถูกวิธี เช่น การทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงและการพ่นยาฆ่า ยุง

3-19

⇒ **ปัญหาการขาดสถานที่อ่านหนังสือของชุมชน** ตามชุมชนต่าง ๆ ไม่มีแหล่งความรู้ที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารของทางราชการ และด้านต่าง ๆ เนื่องจากขาดสถานที่เป็นศูนย์รวมของ ประชาชน เพื่อใช้ในการพบปะสังสรรค์ แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น การอ่านหนังสือพิมพ์ และ ข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ของทางราชการ การขาดงบประมาณจากหน่วยงานในการสนับสนุนในการ ก่อสร้างศาลากลางชุมชน

⇒ **ปัญหาด้านการศึกษา** ประชาชนบางส่วนตามชุมชนต่าง ๆ มีการศึกษาน้อยและไม่นิยม ส่งบุตรหลานให้มีการศึกษาสูงขึ้น เพราะยากจนมีรายได้ไม่เพียงพอที่จะส่งบุตรหลานให้มีการศึกษาในระดับสูงได้ ประชาชนที่มีการศึกษาน้อย ทำให้หางานทำยาก ขาดประสบการณ์ ความรู้ และขาดทักษะฝีมือในการทำงาน ขาดสถานศึกษาที่เหมาะสม โรงเรียนตั้งอยู่ห่างไกลจากชุมชน ลำบากทั้งต่อเด็กนักเรียนและผู้ปกครองในการเดินทางมาเรียน และรับ-ส่งบุตรหลาน ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการไม่เห็นความจำเป็นด้านการศึกษา ทำให้บ้านเมืองขาดการพัฒนาที่ถูกต้อง ความยากจนและการว่างงาน ทศนคติและค่านิยมของแต่ละครอบครัว การขาดแรงจูงใจด้านการศึกษา ขาด การสนับสนุนและส่งเสริมในการเพิ่มพูนความรู้และการพัฒนาฝีมือทักษะที่มีคุณภาพในการทำงาน จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

⇒ **ปัญหาประชาชนขาดการดูแลด้านการควบคุมการก่อสร้าง** ประชาชนขาดความ เข้าใจในระเบียบของทางราชการ โดยจะทำการต่อเติมอาคารบ้านเรือนเองโดยไม่ได้ขออนุญาตของ ทางราชการ ในการตรวจสอบแบบแปลนการก่อสร้างและต่อเติม รวมทั้งการควบคุมการก่อสร้างและเป็นสาเหตุในการสร้างความปลอดภัยอันรำคาญให้กับบ้านข้างเคียง และไม่มีความปลอดภัย เนื่องจาก

หน่วยงานของรัฐขาดการประชาสัมพันธ์ ให้กับประชาชนได้รับทราบเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้าง และต่อเติมอาคารการขาดความรู้ ความเข้าใจของประชาชน

4. ด้านพัฒนาการเมืองการบริหาร

⇒ **ปัญหาตู้โทรศัพท์สาธารณะตามชุมชนไม่เพียงพอ** ตามชุมชนต่าง ๆ ส่วนมากไม่มีตู้โทรศัพท์สาธารณะ เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารการแจ้งเหตุร้ายหรือเหตุฉุกเฉินโดยเฉพาะเวลากลางคืน ต้องเดินทางเข้ามาใช้บริการตู้สาธารณะในตัวเมือง ซึ่งบางชุมชนจะอยู่ห่างไกลไม่ได้รับความสะดวก ซึ่งปัญหาดังกล่าวจากหน่วยงานรับผิดชอบไม่ได้ไปติดตั้งตู้โทรศัพท์สาธารณะ การขาดแคลนงบประมาณของหน่วยงานรับผิดชอบ ความยากจนของประชาชนที่ทำให้ไม่สามารถติดตั้งโทรศัพท์ตามบ้านเรือนได้

⇒ **ปัญหาการขาดเครื่องมือเครื่องใช้ในการบริหารงานของชุมชน** ชุมชนต่าง ๆ ในเขตเทศบาลทั้ง 26 ชุมชน ได้มีการบริหารชุมชนในรูปแบบของคณะกรรมการชุมชน ซึ่งทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนร่วม และเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง แต่ชุมชนมีปัญหาด้านการขาดเครื่องมือเครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการทำงาน เช่น เครื่องใช้สำนักงาน ศาลาเอนกประสงค์ ที่ทำการชุมชน หอกระจายข่าว และค่าตอบแทนในการทำงาน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณได้ เนื่องจากข้อจำกัดด้านระเบียบฯ

3-20

⇒ **ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน** ตามชุมชนต่าง ๆ จะมีการลักขโมย การจี้จกแจะ ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนในการเฝ้าระวังทรัพย์สินเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม ส่วนมากจะมาจากกลุ่มผู้ติดยาเสพติด และมีการเล่นการพนันตามชุมชนต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในงานสวดอภิธรรมศพในเวลากลางคืนซึ่งปัญหานี้เกิดจากการติดยาเสพติดของเยาวชนและประชาชนโดยทั่วไป การมั่วสุมเล่นการพนัน ความยากจน และการว่างงานทำให้เกิดความอดอยากและไม่มีเงินในการประทังชีวิต

การพัฒนาของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

ร่างพื้นฐาน

⇒ ด้านคมนาคม

โอกาส มีเส้นทางคมนาคมทางรถยนต์สายสำคัญ คือ ถนนมิตรภาพและทางรถไฟพาดผ่านตัวเมือง และเป็นเส้นทางที่มีความสะดวกในการขับขี่ เนื่องจากจากเป็นถนนเมน ที่สามารถเดินทางเข้าสู่ตัวเมืองขอนแก่นได้อย่างรวดเร็ว เป็นเส้นทางคมนาคมหลักภาคอีสาน สามารถรองรับการขยายตัวเพิ่มศักยภาพด้านการเป็นศูนย์กลางการค้า การบริการ การส่งออก และการขนส่งของจังหวัดได้ มีเส้นทางคมนาคมทางรถยนต์สามารถเชื่อมโยงกับอำเภอต่าง ๆ และจังหวัดอื่น ๆ ได้อย่างสะดวก เช่น ถนนเชื่อมต่อระหว่างอำเภอบ้านไผ่ และอำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม มีแนวโน้มการขยายตัวของชุมชนเมืองค่อนข้างสูง ทำ

ให้ประชาชนเกิดความต้องการด้านคมนาคมมากขึ้น และอยู่ไม่ห่างจากสนามบินจังหวัดขอนแก่น จนเกินไป

ข้อจำกัด การขยายถนนและปรับปรุงผิวจราจรในเขตเมืองเพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรไปมาของประชาชนมี ข้อจำกัดด้านผังเมือง และชุมชนที่อยู่อาศัย งบประมาณและอัตรากำลังมีไม่เพียงพอ ถนนชำรุดบ่อย ต้องมีการบำรุงรักษาซ่อมแซมอยู่เป็นประจำ ผู้ใช้รถใช้ถนนไม่รักษากฎจราจร ขาดวินัยในการขับชี่ ยานพาหนะ

⇒ ด้านสาธารณูปโภค / สาธารณูปการ

โอกาส ปริมาณความต้องการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น มีส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและบริษัทเอกชน ที่รับผิดชอบด้าน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ในระดับอำเภอ คือ สำนักงานการประปา สำนักงานการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค เป็นต้น ชุมชนภายในเขตเทศบาล ยังขาดแคลนความพร้อมในด้านสาธารณูปโภค / สาธารณูปการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบประปา ระบบไฟฟ้าแสงสว่างในบางพื้นที่

ข้อจำกัด การขยายและการพัฒนาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ มีขั้นตอนการดำเนินการล่าช้า เนื่องจาก เป็นบริการของรัฐและรัฐวิสาหกิจ และมีหลายหน่วยงานดำเนินการยังมีปัญหาด้านการ ประสานงานและการวางแผนร่วมกันของหน่วยงาน ประชาชนบางส่วนยังไม่มีน้ำประปาใช้ การ ให้บริการไม่สะดวก และไม่สอดคล้อง กับความต้องการเนื่องจากงบประมาณมีจำกัด ทำให้ไม่ สามารถ

3-21

ปัญหาความต้องการของประชาชนไม่ทันท่วงที ขาดแคลนแหล่งน้ำผิวดินสำหรับน้ำดิบที่จะใช้ในการผลิตน้ำประปาเพราะ ในบางฤดูแหล่งน้ำดิบที่มีน้ำจะลดลงมากและเหลือน้อย ไม่เพียงพอต่อระบบการผลิต ทำให้การบริการ ไม่สม่ำเสมอ

⇒ ด้านการสื่อสารคมนาคม

โอกาส มีบริษัทที่ดำเนินเกี่ยวกับระบบการสื่อสารเช่น บริษัท ทศท คอปอเรชั่น จำกัด มหาชน และ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด มหาชน ซึ่งมีการขยายตัวทางธุรกิจในการประกอบการลงทุนของ ภาคเอกชนเพิ่มขึ้น รวมทั้งการขยายบริการของภาครัฐ อำเภอบ้านไผ่ เป็นอำเภอที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่เป็น ศูนย์กลางของการพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาค ตามนโยบายการกระจายความเจริญไปสู่ ภูมิภาค การสื่อสารมีความพร้อม

ข้อจำกัด ความไม่คล่องตัวในการให้บริการของหน่วยงานที่รับผิดชอบ การให้บริการสาธารณะใน ระดับชุมชนมีน้อยไม่ครอบคลุม ทำให้ประชาชนเดือดร้อน ไม่ได้รับความสะดวกเท่าที่ควร การ สื่อสารและการโทรคมนาคมของประเทศ มีข้อจำกัด เช่น ข้อจำกัดในเรื่องคู่สาย และสัญญาณ โทรศัพท สัญญาณดาวเทียม อัตราค่าธรรมเนียมและค่าบริการราคาแพง การทำลายทรัพย์สินของ กลุ่มคนร้าย เช่น ทำลายตู้โทรศัพท์สาธารณะ

ล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

⇒ ทรัพยากรธรรมชาติ

โอกาส มีแหล่งน้ำเพื่อการกักเก็บน้ำ และอุปโภคบริโภค และการประมงน้ำจืด คือ หนองจี่ว สระสวรรค์ หนองลุมพุก เป็นต้น และแหล่งน้ำดิบเพื่อผลิตน้ำประปา คือ แก่งละว้า มีแหล่งน้ำชลประทานที่สำคัญ คือ อ่างเก็บน้ำชลประทาน หรือ แก่งละว้า ฝ่ายหนองนาบัว

ข้อจำกัด ที่ดินมีราคาแพง การถือครองที่ดินของเกษตรกรที่แท้จริงลดลง ดินเป็นดินร่วนปนทราย สภาพดินมีความอุดมสมบูรณ์น้อย ทำให้การเกษตรไม่ได้ผลเท่าที่ควร และขาดความรู้ความเข้าใจที่จะนำหลักวิชาการด้านการเกษตรมาพัฒนา

⇒ สิ่งแวดล้อม

โอกาส ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ และมีจิตสำนึกและตระหนักในเรื่องสิ่งแวดล้อม

มีการรณรงค์ให้ประชาชนสนใจด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ปัญหาสิ่งแวดล้อมยังมีไม่มาก มีการวางแผนด้านสิ่งแวดล้อมของเทศบาล เพื่อป้องกันและบำบัดฟื้นฟู แก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งได้รับการสนับสนุนด้านเทคนิค วิชาการและงบประมาณจากหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ มีความร่วมมือในการดำเนินการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในพื้นที่ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างเทศบาลเมืองบ้านไผ่ และ อบต.ประชาชนมีความเข้าใจมากขึ้น ยังมีพื้นที่เพียงพอในการรองรับปัญหาด้านขยะและแหล่งรองรับการพัฒนาระบบบำบัดน้ำเสีย

3-22

ข้อจำกัด ชุมชนมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น และความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย การจัดระเบียบชุมชน โดยเฉพาะหาบเร่ แผงลอย ทำยากขึ้น โดยเฉพาะในชุมชนใน ชุมชนตลาดสด และชุมชนแออัด การลงโทษผู้กระทำความผิดด้านสิ่งแวดล้อมไม่เด็ดขาด การประสานงานด้านสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งมีมาก ทั้งด้านการปฏิบัติทั้งด้านระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ขาดแคลนบุคลากร เครื่องมือ เครื่องใช้ ในการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม ความร่วมมือจากผู้ประกอบการมีน้อย ในการแก้ไขปัญหาและผู้ประกอบการขาดความรับผิดชอบต่อสังคมในด้านสิ่งแวดล้อม

กิจ

โอกาส มีการส่งเสริมอาชีพ และสนับสนุนผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP จากภาครัฐมากขึ้น ด้านการแปรรูปสินค้าเกษตร การเลี้ยงสัตว์ และการทอผ้าไหม โรงงานยาสูบ และสินค้าของที่ระลึกประเภทอาหาร ชุมชนมีการเคลื่อนไหวสูงต่อการเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็งเพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น การขนส่งสินค้า และถ่ายเทสินค้าได้ทั้งทางรถไฟ และทางรถยนต์ ปริมาณการปล่อยสินเชื่อเพื่อการลงทุนขนาดกลาง และเล็ก มีมากขึ้น

ข้อจำกัด การส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชนต่าง ๆ ยังไม่ดี มีปัญหาด้านคุณภาพและการตลาดรองรับ ขายสินค้าไม่ได้ขาดความยั่งยืน กองทุนเพื่อการส่งเสริมอาชีพ และรายได้ เกิดปัญหาด้านการบริหารขาดความเป็นธรรม และโปร่งใส การลงทุนในภาคอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และการบริการส่วนมากเป็นนักลงทุนในท้องถิ่น อัตราการขยายตัวจึงไม่สูงมากนัก รายได้เฉลี่ยของประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้น้อย

โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพเกษตรกรรม และรับจ้าง เศรษฐกิจระดับชุมชน หรือการพัฒนา
สินค้า 1 ชุมชน 1 ผลิตภัณฑ์ ยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมาย

➤ การเกษตรกรรม

โอกาส การลงทุนในภาคอุตสาหกรรมเกษตร ส่วนมากจะเป็นการใช้วัตถุดิบทางการเกษตรเป็นหลัก ซึ่งสามารถรองรับ
ผลผลิตในภาคเอกชนได้ เช่น การปลูกข้าว และอ้อย ประชาชนยังมีการบริโภคสินค้าด้านการเกษตร
และสัตว์เลี้ยงเป็นสำคัญ มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และการประมง จำนวน 5 แห่ง คือ หนองจิว
สระสวรรค์ หนองลุมพุก อ่างเก็บน้ำห้วยทราย ฝ่ายหนองนาบัว ถ้าได้รับการพัฒนา และปรับปรุง
ระบบการเก็บกักน้ำให้ดีขึ้นจะทำให้สามารถสนับสนุนในการพัฒนาภาคการเกษตร การประมงได้

ข้อจำกัด พื้นที่การเกษตรส่วนใหญ่จะอาศัยน้ำจากน้ำฝนเป็นหลัก การเปลี่ยนแปลงและการแปรผันทางสภาพภูมิอากาศ
ส่งผลกระทบต่อผลผลิตสินค้าทางการเกษตร ทำให้เกิดความไม่แน่นอน ไม่ต่อเนื่อง

ปัจจัยสูง ปัจจัยการผลิตโดยเฉพาะดินซึ่งเป็นดินร่วนปนทรายไม่อุ้มน้ำ ดินมีคุณภาพต่ำทำให้การเกษตรไม่ได้ผลเท่าที่ควร
ขาดการส่งเสริมเกษตรกรและเกษตรกรไม่มีความรู้ด้านการเกษตรอย่างแท้จริง หน่วยงานภาครัฐซึ่งมี
นักวิชาการน้อย ไม่เพียงพอที่จะเข้ามาช่วยเหลือเกษตรกร เกษตรกรบางส่วนไม่สามารถใช้น้ำจากแหล่ง
เก็บกักน้ำได้

3-23

เกษตรกรขาดความรู้ความสามารถ ขาดเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่จะนำมาใช้ในการผลิต เนื่องจากส่วนใหญ่
เกษตรกรยากจน ใช้วิธีการผลิตแบบเดิม ทำให้การผลการผลิตต่ำ คุณภาพไม่ดี ไม่ได้มาตรฐาน ไม่
คุ้มกับการลงทุน แรงงานภาคการเกษตรลดลง คนหนุ่มสาวจะเปลี่ยนเป็นการใช้แรงงานประเภทอื่น
แทน เนื่องจากรายได้ดีกว่า และจะกลับมาทำการเกษตรเฉพาะในช่วงฤดูการทำเกษตรเท่านั้น
เกิดความไม่แน่นอนมีการเคลื่อนย้ายบ่อย

ผลผลิตทางการเกษตรส่วนมากจะมีลักษณะเป็นเกษตรรายย่อย ขาดการรวมกลุ่มทำให้แต่ละราย มี
ผลผลิตไม่มากนักและอยู่กระจัดกระจาย ทำให้ลำบากต่อการควบคุมในด้านคุณภาพของการผลิต
ความไม่แน่นอนของราคาสินค้าภาคเกษตรกรรมและความไม่เป็นธรรมในด้านราคา บทบาทของการ
พัฒนาเศรษฐกิจในสาขาภาคอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและการบริการ มีสูงกว่าภาคเกษตร
เกษตรกรในภาคเกษตรบางส่วนไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกิน ทำการเกษตรได้ในพืชบางชนิด
เนื่องจากข้อจำกัดด้านที่ดินที่ใช้ในการเกษตรกรรม รวมทั้งความแปรปรวนของสภาพธรรมชาติและ
กลไกของตลาด เกษตรกรส่วนใหญ่มีหนี้สินภาคครัวเรือนที่เกิดจากการกู้ยืมเพื่อการลงทุน

➤ การอุตสาหกรรม

โอกาส อุตสาหกรรมเป็นอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อม ที่ยังสามารถเข้าไปส่งเสริม และ
พัฒนาได้ วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตจะมาจากวัตถุดิบภาคการเกษตรที่ไม่ขาดแคลน มีแรงงานจำนวนมาก
และค่าจ้างไม่แพง การคมนาคมที่สามารถอำนวยความสะดวกในการขนส่งทั้งทางรถยนต์และ
รถไฟ ที่ดินเพื่อใช้เป็นที่ตั้งของอุตสาหกรรมยังมีมาก ราคาไม่แพงจนเกินไป มีแหล่งเงินทุนหรือ
สถาบันการเงินในพื้นที่

ข้อจำกัด วัตถุประสงค์ในการผลิต จากภาคการเกษตรไม่แน่นอน และคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน แรงงานมีคุณภาพต่ำในด้านทักษะฝีมือ และมีความรู้ด้านเทคโนโลยีน้อย การเคลื่อนย้ายสูง ขาดแคลนนักลงทุนรายใหม่ บทบาทการเมืองระดับชาติ การส่งเสริมการลงทุนของภาครัฐ ยังไม่สามารถกระตุ้นให้เกิดการลงทุนเท่าที่ควรได้

➔ การพาณิชย์กรรม / การค้า

โอกาส เป็นแหล่งรวมความต้องการและการแลกเปลี่ยนสินค้าบริการในระดับอำเภอ การคมนาคมมีความสะดวก ทั้งทางรถยนต์ และทางรถไฟ มีแหล่งเงินทุนในพื้นที่ โดยเฉพาะของภาครัฐ เช่น ธนาคารออมสิน ธนาคารกรุงไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ผู้ประกอบการพาณิชย์กรรม / การค้าส่วนใหญ่เป็นลักษณะของการขายปลีก ย่อย

ข้อจำกัด ตลาดศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนสินค้ายังมี ไม่มีคลังสินค้าหรือศูนย์รวมสินค้า ประชาชนในภาคชนบทมีอำนาจการซื้อต่ำ แหล่งเงินทุนยังมีข้อจำกัดในการปล่อยสินเชื่อขนาดกลางและเล็ก ขาดตลาดรองรับสินค้า OTOP และสินค้าเกษตรในพื้นที่

3-24

➔ การท่องเที่ยว

โอกาส มีแหล่งท่องเที่ยวด้านโบราณสถาน โบราณวัตถุ คือ รอยพระพุทธรูปหินลาด ภาพจิตรกรรมฝาผนัง วัดมัสฌิมวิทยาราม และวัดสนวนวารี เป็นต้น มีสินค้าของที่ระลึก ประเภทอาหาร คือ กุนเชียง และผ้าไหม การคมนาคมไปสู่แหล่งท่องเที่ยว สะดวกและเชื่อมโยงไปที่อื่น ๆ ได้ มีเทศกาลท่องเที่ยวงานประเพณีสงกรานต์ งานประเพณีบุญกุ่มข้าวใหญ่ งานประเพณีลอยกระทง

ข้อจำกัด ขาดการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่ต่อเนื่อง ขาดศูนย์ให้บริการแนะนำการท่องเที่ยวระดับอำเภอ แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งยังไม่ได้รับการบูรณะและฟื้นฟู ขาดแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าสนใจ ศักยภาพในการดึงดูดของแหล่งท่องเที่ยวที่มีต่อนักท่องเที่ยวต่ำ

➔ ประชากรชุมชนและการประกอบอาชีพ

โอกาส ประชากรส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประชาชนมีความผูกพันและความสัมพันธ์ในลักษณะของสังคมชนบทอยู่มาก จะมีความเกื้อกูล รักและสามัคคีต่อกันดี มีประชากรในวัยแรงงานมาก และสามารถทำงานได้เฉพาะในงานที่มีการใช้เทคโนโลยีต่ำเป็นส่วนมาก เพราะขาดฝีมือและทักษะ จำนวนประชากรเคลื่อนย้ายออกนอกภาคเกษตรมากขึ้น มีการขยายตัวของชุมชนออกไปและจะตั้งอยู่ตามแนวเส้นทางคมนาคมคือ ทางรถไฟ และทางรถยนต์ ชุมชนมีความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างอาชีพและรายได้

ข้อจำกัด มีการเคลื่อนย้ายแรงงานออกไปต่างถิ่นสูง โดยเฉพาะหลังฤดูการเก็บเกี่ยวค่อนข้างสูง แรงงานมีความรู้ น้อย ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในภาคการเกษตร และภาคอุตสาหกรรม มีการเอาวัดเอาเปรียบผู้ใช้แรงงาน และยังมีการใช้แรงงานเด็ก อาชีพในท้องถิ่นมี

น้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชากรวัยแรงงาน การดำเนินชีวิตของประชากรส่วนใหญ่ยังเป็นสังคมแบบดั้งเดิม ชุมชนมีการพัฒนาช้า

ษา

โอกาส มีโรงเรียนในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ทั้งในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียน รวมทั้งวิทยาลัยการอาชีพ เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ ที่เปิดสอนตั้งแต่ปริญญาตรีและปริญญาโท สถานศึกษามีความพร้อมสูงทั้งด้านบุคลากร อุปกรณ์การศึกษา ประชาชนมีความต้องการในการศึกษามากขึ้น ทั้งในและนอกระบบ โดยเฉพาะตามชุมชนต่าง ๆ

ข้อจำกัด อัตราการเรียนต่อในระดับภาคบังคับ 12 ปี ยังมีปัญหา รวมทั้งในระดับที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชาชนที่มีรายได้ต่อครัวเรือนต่ำ โอกาสทางการศึกษาของประชาชนยังไม่ครอบคลุมทั่วถึง ต่อนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ทักษะคิดของผู้ปกครองต่อการส่งเสริมและสนับสนุนบุตรหลาน ให้ได้รับการศึกษาต่อ และมีค่านิยมส่งบุตรหลานที่จบการศึกษาภาคบังคับแล้ว ออกไปใช้แรงงานแทน นักเรียน นักศึกษา บางส่วนมีปัญหาในระหว่างเรียน ทำให้ไม่สามารถอยู่ในระบบการเรียนได้

3-25

สาธารณสุข

โอกาส ความต้องการรับบริการด้านสาธารณสุข จากศูนย์บริการสาธารณสุข โรงพยาบาล ตามโครงการ 30 บาท ยังมีความต้องการจำนวนมาก ความต้องการในด้านการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันรักษาโรค การอนามัยแม่และเด็ก ยังมีความต้องการพัฒนาด้านความรู้ ความเข้าใจ โดยเฉพาะในชุมชนและในกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ยังมีอัตราการเสี่ยงต่อการเจ็บป่วย จากปัญหามลพิษของสถานประกอบการเพิ่มขึ้น ประชาชนส่วนใหญ่ที่มีรายได้น้อย ยังต้องการทั้งการบริการสาธารณสุขจากภาครัฐมากกว่าภาคเอกชนเพราะค่าใช้จ่ายถูกกว่า สามารถใช้ระบบส่งต่อผู้ป่วยที่มีอาการหนัก และต้องการแพทย์เฉพาะทางไปยังโรงพยาบาลขนาดใหญ่ในจังหวัดขอนแก่นได้

ข้อจำกัด ขาดแคลนงบประมาณในการสนับสนุน บุคลากรไม่เพียงพอ ภาคเอกชนมีการให้บริการในราคาแพง

องการบริหาร

> นโยบายของรัฐ

โอกาส เป็นอำเภอที่ตั้งของจังหวัดที่เป็นเมืองศูนย์กลางของการพัฒนาของภูมิภาค ทั้งทางด้านการคมนาคม เศรษฐกิจ ศูนย์กลางการเงิน การบริการ การค้า การลงทุน แหล่งรวมสถาบัน การศึกษา ศูนย์กลางการประชุมสัมมนา ศูนย์รวมบริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุข เป็นศูนย์ราชการ แหล่งวัตถุดิบ นโยบายการเปิดประตูสู่อินโดจีนผลของการพัฒนาในด้านต่าง ๆ จึงส่งผลต่อการพัฒนาอำเภอบ้านไผ่ด้วย เช่น โครงการขยายช่องทางถนนมิตรภาพตลอดสาย เป็นเส้นทางที่พาดผ่านอำเภอบ้านไผ่ โครงการก่อสร้างทางรถไฟรางคู่ทั่วประเทศ ซึ่งเส้นทางรถไฟสายดังกล่าวเป็นเส้นทาง

พาดผ่านอำเภอบ้านไผ่ มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคมาสู่ส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมสินค้า OTOP อย่างจริงจัง ซึ่งอำเภอบ้านไผ่ มีสินค้าหลายอย่างที่มีศักยภาพที่จะพัฒนาต่อไปได้

ข้อจำกัด การแปลงนโยบายมาสู่การปฏิบัติยังไม่ปรากฏรูปธรรมที่ชัดเจน และต่อเนื่อง การประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อผลักดันไปสู่เป้าหมายตามนโยบายของรัฐยังไม่ดีเท่าที่ควร ข้าราชการขาดความรู้ ความเข้าใจรูปแบบการบริหารแบบบูรณาการ กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ยังเป็นข้อจำกัดต่อดำเนินงานเพื่อการสนองต่อในระดับนโยบาย การถ่ายโอนภารกิจการกระจายอำนาจมาสู่ท้องถิ่น ขาดความชัดเจนในทางปฏิบัติ และหน่วยงานที่จะถูกถ่ายโอนไม่ให้ความร่วมมือก่อให้เกิดความล่าช้า เช่น ด้านการศึกษา นักลงทุนจากภายในและภายนอกประเทศอยู่ในอัตราต่ำ เพราะขาดสิ่งดึงดูดใจในการลงทุน การประชาสัมพันธ์และส่งเสริมเพื่อทำความเข้าใจต่อนโยบายของประชาชนน้อย ทำให้ประชาชนขาดความเข้าใจในระดับนโยบาย และการแปลงนโยบายของรัฐไปสู่การปฏิบัติ

➔ ด้านการเมือง

โอกาส การกระจายอำนาจมาสู่ท้องถิ่น ทำให้ท้องถิ่นมีภารกิจ และบทบาท อำนาจหน้าที่งบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่น เพิ่มมากขึ้น ความสำคัญในระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งผลต่อการ

3-26

มากขึ้นตามลำดับ นักการเมืองท้องถิ่นส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ มีเจตนาแน่วแน่ที่จะพัฒนาท้องถิ่นของตน ระดับความขัดแย้งทางการเมืองไม่รุนแรงมากนัก ยังมีลักษณะที่สามารถประนีประนอมได้ กลุ่มผลประโยชน์ เป็นกลุ่มผลประโยชน์ในท้องถิ่นมากกว่าต่างถิ่น ประชาชนเริ่มตื่นตัวด้านการเมืองสูงขึ้น โดยเฉพาะเรื่องเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นตนเอง

ข้อจำกัด การดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และสนองตอบความต้องการของประชาชนของนักการเมืองท้องถิ่น จะเน้นเฉพาะในเขตพื้นที่เลือกตั้งของตนเอง การมองประเด็นปัญหาของการพัฒนาในภาพรวม ระดับ อำเภอ และ จังหวัด ระดับชาติลดลง มีการเมืองระดับชาติ เข้ามาแทรกแซงระบบการเมืองท้องถิ่น ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนในระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น มีการผูกขาดของกลุ่มผลประโยชน์ ความไม่โปร่งใส ความเข้าใจที่ไม่ชัดเจนในระบบการปกครองส่วนท้องถิ่นและขาดความชัดเจนในบทบาทหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นเอง

➔ ด้านโครงสร้างการบริหารของเทศบาล

จุดแข็ง เป็นองค์การที่เป็นนิติบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ในการนิติบัญญัติ และบริหาร มีงบ

การพัฒนา และบริหารจัดการเป็นของตนเอง มีอิสระในการตัดสินใจทางการบริหาร และการพัฒนาภายใต้กฎระเบียบของทางราชการ สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และความต้องการของประชาชนได้รวดเร็วกว่าระบบอื่น ข้าราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติงานภายใต้การควบคุมกำกับ ดูแลและตรวจสอบของนักการเมืองท้องถิ่นอย่างใกล้ชิด มีส่วนราชการในระดับอำเภอที่คอยให้ข้อเสนอแนะและสนับสนุนการปฏิบัติงาน มีความร่วมมือระหว่างเทศบาลและชุมชนต่าง ๆ เป็นอย่างดีรวมทั้งในการประสานงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จุดอ่อน เกิดระบบพรรคพวกขึ้นในระบบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งนำไปสู่ปัญหาความไม่เป็นธรรมในการปกครองและการบังคับบัญชาซึ่งนำไปสู่ปัญหาการคอร์รัปชัน ขาดความโปร่งใส ขาดภาวะผู้นำตัวอย่าง การตรวจสอบเข้าไปไม่ทั่วถึง กระบวนการตัดสินใจสูงสุดอยู่ที่นักการเมืองที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาทำหน้าที่ในการบริหาร การสั่งการไม่เป็นไปตามสายการบังคับบัญชา ไม่มีความเสมอภาค มีความซับซ้อนในการดำเนินกิจกรรมบางอย่างกับหน่วยงานอื่นๆ ในพื้นที่ มีการแทรกแซงจากอิทธิพลภายนอกในการบริหารงานของเทศบาลในบางกรณี

➤ ด้านกฎระเบียบ

จุดแข็ง การปฏิบัติงานขององค์กรมีความชัดเจนภายใต้ขอบของกฎหมาย เป็นหลักประกันข้อผิดพลาดให้กับข้าราชการที่ต้องการปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด เพื่อรักษาผลประโยชน์ของทางราชการและเอื้อประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน ทำให้การบริหาร การปกครองมีความเป็นธรรม และทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างระเบียบ

จุดอ่อน ขาดความยืดหยุ่น ระเบียบ กฎหมายมีช่องให้ผู้ปฏิบัติสามารถเลือกปฏิบัติได้ กฎระเบียบบางอย่างไม่ทันสมัยกับสภาพสังคมในปัจจุบันการปฏิบัติงานของแต่ละหน่วยงานมีระเบียบ

3-27

ยฉบับรองรับมากเกินไป ระเบียบกฎหมายบางอย่างมีความซับซ้อนและไม่เกื้อกูลต่อกัน ในการปฏิบัติงานมีการยึดถือระเบียบมากเกินไปหรือไม่ก็ละเมิดการปฏิบัติตามกฎระเบียบ

➤ ด้านบุคลากร

จุดแข็ง มีบุคลากรทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ มีสถาบันการศึกษาที่พร้อมที่จะให้การพัฒนาประสิทธิภาพด้านบุคลากรขององค์กร บุคลากรมีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากอำเภอบ้านไผ่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางทางการศึกษา และที่อำเภอบ้านไผ่เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เปิดสอนทั้งระดับปริญญาตรี และ ปริญญาโท มีการถ่ายโอนบุคลากรจากการกระจายอำนาจเข้ามาสู่ ส่วนท้องถิ่นมากขึ้น ตาม พ.ร.บ. ขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดอ่อน การขาดความรู้ความเข้าใจ และความชัดเจนในกฎระเบียบของหน่วยงานของข้าราชการ และลูกจ้างของท้องถิ่น ขาดการพัฒนาและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และขาดความกระตือรือร้น

มักคือ ชอบทำงานตามที่ถูกบังคับบัญชาสั่งและมอบหมาย ข้าราชการขาดความมั่นใจในการปฏิบัติหน้าที่ และการตัดสินใจ องค์กรให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนไม่มากเท่าที่ควร ข้าราชการบางส่วนขาดกำลังใจ การพัฒนาความดีความชอบไม่มีความเป็นธรรม ใช้ระบบผลประโยชน์และพรรคพวก ผลจากนโยบายของคณะผู้บริหารบางครั้งขาดความชัดเจน จำทำให้บุคลากรขาดความไม่มั่นใจในการปฏิบัติงาน จึงรอรับการสั่งการเพียงอย่างเดียว บุคลากรที่ถ่ายโอนมาจากส่วนราชการอื่น ส่วนมากจะประสบปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ในรูปแบบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ที่มีนักการเมืองท้องถิ่นเป็นผู้บริหาร และเป็นปัญหาต่อการถ่ายโอนของหน่วยงานเดิม ปัจจุบันราชการส่วนท้องถิ่นมีปัญหาด้านการขาดแคลนบุคลากรในบางตำแหน่ง

⇒ ด้านงบประมาณ/เงินอุดหนุน

จุดแข็ง เป็นองค์กรที่มี ก.ม. ให้มีการจัดหารายได้เป็นของตนเอง มีการกระจายอำนาจจาก ส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคมาสู่ส่วนท้องถิ่น ทำให้มีการกระจายงบประมาณมาให้ ท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น ด้วย ทำให้ท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มมากขึ้น การใช้จ่ายงบประมาณมีความคล่องตัวสูงกว่าระบบอื่น ๆ ส่งผลให้มีการจัดสรรงบประมาณให้มากขึ้นด้วย มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งสามารถระดมเงิน งบประมาณเข้ามาในพื้นที่ได้สูง มีการลงทุนของภาคเอกชนพอสมควร มีการกำกับ ตรวจสอบ การใช้ จ่ายงบประมาณ จากจังหวัด อำเภอ และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ภายปี 2549 เทศบาลจะมี รายได้เพิ่มขึ้นตามพระราชบัญญัติขึ้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดอ่อน กฎ ระเบียบการใช้งบประมาณท้องถิ่นมีช่องว่างทำให้เกิดการทุจริตได้ ข้าราชการ ผู้ปฏิบัติงานด้านการเงิน การคลังขาดความชัดเจนในกฎระเบียบปฏิบัติ เนื่องจากเทศบาลเป็นองค์กร ที่มีการจัดหารายได้เอง และมีกำหนดการใช้จ่ายงบประมาณที่จัดหามาได้เอง บางครั้งทำให้การใช้จ่าย งบประมาณไม่เกิดการประหยัด นโยบายในการบริหารด้านงบประมาณของผู้บริหารไม่ชัดเจน การใช้จ่าย งบประมาณบาง

3-28

ลดคลังและเอื้อประโยชน์ต่อกิจกรรมพัฒนา จังหวัดและ ประเทศในภาพรวม หน่วยงานตรวจสอบภายในองค์กรขาด เอกภาพ

⇒ ด้านเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน

จุดแข็ง เทศบาลมีเครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานพอสมควร มีเครื่องมือเครื่องใช้ ที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงาน และการบริหารงาน

จุดอ่อน เครื่องมือและอุปกรณ์บางอย่างมีประสิทธิภาพต่ำเนื่องจากการใช้งานมานาน งบประมาณ ในการจัดซื้อ ขาดการดูแล รักษา และการซ่อมบำรุงที่ดี ขาดบุคลากรของหน่วยงานในการที่จะดูแล รักษาและซ่อมแซมเครื่องมือเครื่องใช้ ขั้นตอนและระเบียบปฏิบัติในการจัดซื้อจัดหาอุปกรณ์มีมาก รวมทั้งขั้นตอนในการซ่อมแซมเครื่องมือเครื่องใช้มีความยุ่งยากไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน บางอย่างที่ต้องใช้ความเร่งด่วน รวดเร็ว สำหรับเครื่องมือที่มีเทคโนโลยีสูงผู้ใช้ขาดเทคนิคและความ ขำนาญในการใช้ ขาดความเข้าใจในการบำรุงดูแลรักษา

⇒ ด้านการประสานงาน

จุดแข็ง เป็นเทศบาล ที่มีระบบการสื่อสารภายใน และภายนอกที่ดี และเป็นประโยชน์ ในการสนับสนุน การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงาน ประชาชน และส่วนราชการอื่นเป็นอย่างดี

การประชุมพบปะและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ ทุก ๆ เดือน ระหว่างส่วนราชการ และระหว่าง ชุมชนและผู้บริหาร เทศบาล และเทศบาลได้เปิดบริการมีศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชน

จุดอ่อน การประสานงานของเทศบาลต้องผ่านไปยังอำเภอ และจังหวัดบางครั้งมีความล่าช้า การรับรู้ ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ล่าช้าไม่ทันต่อเหตุการณ์

⇒ ด้านข้อมูลข่าวสาร

จุดแข็ง ตั้งอยู่ในจังหวัดที่เป็นแหล่งรวมข้อมูลข่าวสาร มีเครื่องทันสมัย ที่พร้อมจะสนับสนุนในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร เทศบาลมีศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตฟรี และห้องสมุด แก่ประชาชน นักเรียน นักศึกษา

จุดอ่อน การเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนมีน้อย ข้อมูลไม่ชัดเจนไม่เป็นปัจจุบันและมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย การจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานยังไม่มีประสิทธิภาพ การนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์มีน้อย การกระจายข้อมูลข่าวสารยังไม่ทั่วถึง ขาดบุคลากรในหน่วยงานที่มีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่

ปัจจุบัน

เป็นเทศบาลที่ตั้งในอำเภอและจังหวัดที่เป็นเมืองศูนย์กลางการคมนาคม เป็นแหล่งรวมสถาบันการศึกษา เป็นศูนย์กลางการประชุม/สัมมนา ศูนย์รวมบริการการแพทย์และการสาธารณสุข เป็นศูนย์ราชการการเงินและสถาบันการเงิน เป็นแหล่งวัตถุดิบทางการเกษตร แหล่งพลังงาน และวัฒนธรรมที่โดดเด่น รวมทั้งเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงการพัฒนาเข้ากับกลุ่มประเทศในอินโดจีน ซึ่งภาพรวมของผล

3-29

พัฒนาต่าง ๆ ส่งผลถึงการพัฒนาในระดับท้องถิ่นด้วย มีอัตราการขยายตัวในด้านการพาณิชย์ การค้า การบริการ แต่ในภาคอุตสาหกรรมมีน้อย ส่วนภาคการเกษตรในพื้นที่มีลักษณะลดลง มีถนนสายสำคัญคือ ถนนมิตรภาพและทางรถไฟพาดผ่านตัวเมืองจึงสะดวกต่อการเชื่อมโยงไปสู่อำเภอและจังหวัดอื่น ทั้งในการเดินทางและขนส่งสินค้า ประชากรส่วนใหญ่รายได้ยังต่ำ และมีความยากจน เป็นเทศบาลที่เป็นที่ตั้งของโรงเรียน ระดับประถม มัธยม วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมากแห่งหนึ่ง มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปสู่แรงงานประเทศอื่นมากขึ้น โดยเฉพาะหลังฤดูเก็บเกี่ยว สัดส่วนการลงทุนเพิ่มขึ้นไม่มาก ประชาชนยังว่างงานอยู่มาก และค่าแรงต่ำ

สถานการณ์

ด้านการค้า การพาณิชย์และการบริการ มีเพิ่มขึ้นในเขตเมืองซึ่งเป็นแหล่งศูนย์รวมของการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าต่าง ๆ ในระดับอำเภอ เนื่องจากการคมนาคมที่มีความสะดวก รวมทั้งความพร้อมในด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการในเขตเมือง และมีความพร้อมด้านสถาบันการเงินที่จะมาสนับสนุน เศรษฐกิจระดับชุมชน โดยเฉพาะระดับกลาง และเล็ก มีการเปลี่ยนแปลงจากภาคเกษตรกรรมมาสู่ภาคพาณิชย์กรรม และการบริการมากขึ้น เกิดจากปัจจัยด้านแรงงาน และปัจจัยด้านการผลิตที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากความไม่แน่นอนของภาคเกษตรซึ่งการผลิตส่วนใหญ่ต้องพึ่งพาธรรมชาติ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของท้องถิ่นมากขึ้น และเข้าใจในระบบการปกครองท้องถิ่นเพิ่มขึ้นมาก สภาพสังคมโดยทั่วไป มีการพัฒนามาสู่การเป็นสังคมเมืองมากขึ้น บางส่วนยังมีลักษณะเป็นสังคมชนบทที่สังคมเมือง และมีการขยายตัวของชุมชนออกไปตามเส้นทางคมนาคมทั้งทางรถไฟ และทางรถยนต์ จนบางแห่งกลายเป็นชุมชนแออัด เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย และมีปัญหาด้านต่าง ๆ ตามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการขาดแคลนที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง และการให้บริการสาธารณะของหน่วยงานในพื้นที่ เช่น ประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ และการสาธารณสุข

ศักยภาพในการพัฒนา

โอกาส มีทำเลที่ตั้งที่เหมาะสม โดยตั้งอยู่ตอนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นอำเภอด้านสุดท้ายก่อนเข้าสู่จังหวัดขอนแก่น และตั้งอยู่บนถนนสายสำคัญของภาคอีสาน คือ ถนนมิตรภาพ และมีทางรถไฟสายหลักของภาคอีสานวิ่งผ่านตัวเมืองซึ่งทำให้สามารถเชื่อมโยงกับจังหวัดต่าง ๆ ในภูมิภาคได้ เช่น จังหวัดมหาสารคาม นครราชสีมา ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่และทรัพยากรธรรมชาติ ที่จะเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาเทศบาล ทั้งในภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม คือ เป็นพื้นที่ซึ่งไม่อยู่ในเขตอิทธิพลของมรสุมโดยตรง มีทรัพยากรธรรมชาติประเภทแหล่งน้ำ และดิน มีพื้นที่ที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาได้อีกมาก และราคาที่ดินไม่สูงมากนัก สามารถรองรับและสนับสนุนการพัฒนาโครงข่ายและ การขยายตัวด้านการคมนาคม การลงทุน ระดับอำเภอ จังหวัดและเหมาะที่จะเป็นที่ตั้งคลังสินค้าการเกษตร และสินค้าอื่น ๆ มีความพร้อมในด้านของปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปการ การติดต่อสื่อสารโทรคมนาคม และพร้อมที่จะพัฒนาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผลพวงของการพัฒนาต่าง ๆ ของจังหวัดส่งผลต่อการพัฒนา

3-30

ตรงและทางอ้อม มีทรัพยากรด้านแรงงานเป็นจำนวนมาก การขนส่งสินค้าเข้าสู่จังหวัดทำได้สะดวก ทั้งทางรถยนต์และทางรถไฟ ทางอากาศ และมีระบบการส่งต่อสู่จังหวัดได้อย่างสะดวก รวดเร็ว

ข้อจำกัด การจัดหาวัตถุดิบภาคเกษตรในพื้นที่เพื่อสนับสนุนฐานการผลิต มีจำนวนไม่แน่นอน และมีคุณภาพต่ำ แรงงานในท้องถิ่นส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานที่มีคุณภาพทางทักษะและมีฝีมือแรงงานต่ำ ไม่สามารถใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ที่มีเทคโนโลยีสูงมากได้ การเคลื่อนย้ายแรงงานสูงและบ่อยมาก ภาวะความเสี่ยงในการประกอบอาชีพการเกษตรมาก เนื่องจากความแน่นอนในการผลิตที่ยังคงพึ่งพาธรรมชาติ การประกอบอาชีพข้อจำกัดในคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางน้ำ และมลพิษ ประชาชนส่วนใหญ่อยากจน ว่างาน ความรู้ น้อย และมีหนี้สิน การส่งเสริมอาชีพยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร ไม่มีตลาดศูนย์กลางในการซื้อ-

ทางการเกษตร อาศัยตลาดศูนย์กลางในตัวจังหวัดช่วยในการระบาย ซื้อ และ ขาย สินค้าเกษตรต่าง

และการบริหาร

จุดแข็ง เป็นองค์กรท้องถิ่นที่มีที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางการพัฒนาในภูมิภาค และเมืองศูนย์กลางของการพัฒนาอุตสาหกรรม การค้า การลงทุน การบริการ มีส่วนราชการในระดับอำเภอและจังหวัดเป็นจำนวนมาก และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันบ่อย มีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ประชาชนตามชุมชนต่าง ๆ ให้ความร่วมมือกับเทศบาลสูง มีระบบงบประมาณและระบบการบริหารงาน ที่จะเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาท้องถิ่นเป็นอย่างดี เป็นองค์กรที่สามารถสนองตอบต่อปัญหาความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากพื้นที่ที่มีความเหมาะสมไม่ใหญ่เกินไป และมีเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ที่จะเป็นและสามารถนำมาใช้ในการดำเนินการช่วยเหลือประชาชนได้อย่างดี ผู้บริหารท้องถิ่นจะอาศัยอยู่ในพื้นที่ซึ่งง่ายต่อการแก้ไขปัญหา และการให้บริการประชาชน

จุดอ่อน เนื่องจากเทศบาลมีภารกิจด้านการบริหาร และการพัฒนาที่ครอบคลุมในหลายด้าน การพัฒนาในบางด้าน เกิดการขาดแคลนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ เช่น ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการแพทย์ ด้านผังเมืองและด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ และคนกลุ่มนี้บางส่วนยังมีทัศนคติที่ไม่พึงประสงค์อย่างแท้จริงที่จะทำงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากยังเป็นที่ต้องการของภาคเอกชนที่รายได้ดีกว่า พนักงานส่วนท้องถิ่นขาดความมั่นใจในการตัดสินใจในการปฏิบัติงานบางอย่างที่มีลักษณะเชิงขัดแย้งกับระดับนโยบาย ขาดการพัฒนาบุคลากรอย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง การขาดภาวะตัวอย่างผู้นำที่ดี มีความขัดแย้งในระบบการเมืองท้องถิ่นและข้าราชการประจำ ส่งผลต่อการบริหารงาน ขาดความโปร่งใส กลุ่มผลประโยชน์ในท้องถิ่นเข้ามาบีบบังคับและแทรกแซงการบริหารงานและการปฏิบัติงาน

บทที่ 4

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนา

1. วิสัยทัศน์เทศบาลเมืองบ้านไผ่ (BAN PHAI MUNICIPALITY VISION)

“ ศูนย์กลางเศรษฐกิจชุมชน เมืองน่าอยู่ แหล่งเรียนรู้ คู่ธรรมชาติ บริหารประทับใจ ”

2. ภารกิจหลักของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

ตาม พ.ร.บ. เทศบาล พ.ศ. 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้เทศบาลเมืองบ้านไผ่ มีหน้าที่ ดังนี้ มาตรา 50 ภายใต้กฎหมายเทศบาลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้

1. รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
2. ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
3. รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
4. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
5. ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
6. ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
7. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
8. บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
9. หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

มาตรา 51 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลอาจทำกิจการใด ๆ ในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้

1. ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
2. ให้มีโรงฆ่าสัตว์
3. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
4. ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
5. บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
6. ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้

7. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
8. ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ

9. เทศพาณิชย์

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดภารกิจหน้าที่ให้กับเทศบาล ดังนี้

มาตรา 16 ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
 2. การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
 3. การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
 4. การสาธารณสุขป้องกันโรคและการก่อสร้างอื่น ๆ
 5. การสาธารณสุขการ
 6. การส่งเสริม การฝึก และการประกอบอาชีพ
 7. การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
 8. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
 9. การจัดการศึกษา
 10. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
 11. การบำรุงรักษาสีลปะ จาริตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
 12. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
 13. การจัดให้มีการบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
 14. การส่งเสริมกีฬา
 15. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
 16. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
 17. การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
 18. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
 19. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
 20. การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
- 4-3
21. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
 22. การควบคุมให้มีและควบคุมการเลี้ยงสัตว์
 23. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่น ๆ
 24. การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

25. การผังเมือง
26. การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
27. การดูแลรักษาที่สาธารณะ
28. การควบคุมอาคาร
29. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
30. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
31. กิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

3. พันธกิจ (MISSION)

1. การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของบ้านเมือง
2. พัฒนาการศึกษแก่ประชาชนทุกกลุ่มอายุทั้งในระบบนอกระบบการศึกษาและตามอัธยาศัย อนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ
3. การให้สวัสดิการและการสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสในชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีพึ่งตนเองได้
4. เป็นศูนย์กลางการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน พร้อมสร้างอาชีพและความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจชุมชน
5. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและพัฒนาการให้บริการด้านสาธารณสุขอย่างมีประสิทธิภาพ
6. เพิ่มศักยภาพในการพัฒนาเมืองโดยปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4-4

7. พัฒนาระบบการให้บริการให้มีประสิทธิภาพและประทับใจ
8. พัฒนาประสิทธิภาพระบบบริหารงานและบริหารงาน โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

4. วัตถุประสงค์การพัฒนาท้องถิ่น (Objective)

1. ยกระดับการพัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการคมนาคมที่สะดวก รวดเร็ว และครอบคลุม
2. สร้างความเข้มแข็งและเพิ่มพูนศักยภาพของชุมชน ประชาชนมีอาชีพ และรายได้ที่พอเพียง ความยากจนลดลง

3. มีระบบการบริหารจัดการที่ดี โดยยึดหลักธรรมาภิบาล ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาทุกระดับ และการเข้าถึงบริการภาครัฐ ให้มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยของประชาชนเพิ่มขึ้น
4. สิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษ มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และสถานที่ออกกำลังกายอย่างเพียงพอ
5. พัฒนาระบบการศึกษา และเปิดโอกาสด้านการศึกษาทั้งในระบบ และนอกระบบ ส่งเสริม ศาสนา ประเพณีและ วัฒนธรรมท้องถิ่น
6. ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีสุขภาพจิตที่ดี สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ และห่างไกลยาเสพติด
7. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น

บทที่ 5

ยุทธศาสตร์การพัฒนา และแนวทางการพัฒนา เทศบาลเมืองบ้านไผ่

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้ใช้เวทีการประชุมประชาคมท้องถิ่นในการระดมสมองจากภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้การจัดทำวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ แนวทางการพัฒนา รวมทั้งกิจกรรม โครงการที่เป็นความต้องการ และเพื่อแก้ปัญหาของชุมชน โดยได้ประเด็นยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาดังต่อไปนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ (Strategic Issue)

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาความเข้มแข็งและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ พัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่ มีสิ่งแวดล้อมที่ดี
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาทุนมนุษย์
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนสังกัดเทศบาลให้ได้มาตรฐาน ในทุกระบบ
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 การแก้ไขปัญหาความยากจน
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาระบบบริการให้มีประสิทธิภาพ
- ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

แนวทางการพัฒนา (Strategy)

1. แนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้มแข็งและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมใน
 - การดำเนินงาน
 - 1.1 ส่งเสริมให้องค์กรชุมชนมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
 - 1.2 สนับสนุนและพัฒนาวิถีทางตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน
 2. แนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ พัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่ มี
 - สิ่งแวดล้อมที่ดี
 - 2.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้ ได้มาตรฐานครอบคลุมทั่วถึง
- และการจัดทำผังเมือง อย่างเหมาะสม

2.2 เพิ่มประสิทธิภาพและบูรณาการความร่วมมือทุกภาคส่วนในการรักษาความสงบเรียบร้อย

และความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนในท้องถิ่น

2.3 รณรงค์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนและสถานศึกษา

2.4 เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5-2

3. แนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาทุนมนุษย์

3.1 ยกกระดับการศึกษา ความรู้ และการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ให้มีความพร้อมก้าวสู่การเป็นสังคม แห่งการเรียนรู้

3.2 เสริมสร้างสุขภาพอนามัยในทุกกลุ่มอายุ ควบคู่กับการพัฒนาการให้บริการทางสาธารณสุข

3.3 ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

4. แนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาของโรงเรียนสังกัดเทศบาลให้ได้มาตรฐาน

ในทุกระบบ

4.1 ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพในทุกระดับ ทั้งในและนอกระบบครอบคลุมทุก

ช่วงวัย

4.2 พัฒนาระบบการบริหารการศึกษา ระบบการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพ

5. แนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาความยากจน

5.1 พัฒนาและส่งเสริมอาชีพและรายได้

5.2 พัฒนาระบบคุ้มครองทางสังคมแก่คนยากจน ผู้ด้อยโอกาส และบริการขั้นพื้นฐานของรัฐบาล

6. แนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริการให้มีประสิทธิภาพ

6.1 พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนให้ทันสมัย สะดวก รวดเร็วและครบวงจร

6.2 พัฒนาระบบให้บริการข้อมูลข่าวสารของท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง

7. แนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

7.1 พัฒนาระบบการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของภาค

ประชาชน

7.2 พัฒนาศักยภาพบุคลากรและสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับระบบบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

และ

การป้องกันปราบปรามการทุจริตภาครัฐ

7.3 การเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเทศบาล

5-3

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาความเข้มแข็งและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน	- ส่งเสริมให้องค์กรชุมชนมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น	กองสวัสดิการสังคม
	- สนับสนุนและพัฒนากิจการตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน	กองสวัสดิการสังคม
ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่ มีสิ่งแวดล้อมที่ดี	- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้ ได้มาตรฐานครอบคลุมทั่วถึงและการจัดทำผังเมือง อย่างเหมาะสม	กองช่าง
	- เพิ่มประสิทธิภาพและบูรณาการความร่วมมือทุกภาคส่วนในการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนในท้องถิ่น	สำนักปลัดเทศบาล
	- รณรงค์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด	สำนักปลัดเทศบาล/

	ในชุมชนและสถานศึกษา	กองการศึกษา/ กองสวัสดิการสังคม
	- เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กองสาธารณสุขฯ/ กองช่าง
ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การ พัฒนาทุนมนุษย์	- ยกระดับการศึกษา ความรู้ และการใช้ เทคโนโลยีสมัยใหม่ ให้มีความพร้อมก้าวสู่การ เป็นสังคม แห่งการเรียนรู้	กองการศึกษา/ กองวิชาการและ แผนงาน
	- เสริมสร้างสุขภาพอนามัยในทุกกลุ่มอายุ ควบคู่กับการพัฒนาการให้บริการทาง สาธารณสุข	กองสาธารณสุขฯ
	- ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	กองการศึกษา

5-4

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การ พัฒนาการศึกษาของ โรงเรียนสังกัดเทศบาลให้ได้ มาตรฐาน ในทุกระบบ	- ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาที่มี คุณภาพในทุกระดับ ทั้งในและนอกระบบ ครอบคลุมทุกช่วงวัย	กองการศึกษา/ สถานศึกษาภายใน สังกัดเทศบาลฯ
	- พัฒนาระบบการบริหารการศึกษา ระบบการ เรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพ	สถานศึกษาภายใน สังกัดเทศบาลฯ
ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การ แก้ไขปัญหาความยากจน	- พัฒนาและส่งเสริมอาชีพและรายได้	กองสวัสดิการสังคม
	- พัฒนาระบบคุ้มครองทางสังคมแก่คนยากจน ผู้ด้อยโอกาส และบริการขั้นพื้นฐานของรัฐบาล	กองสวัสดิการสังคม
ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การ พัฒนาระบบบริการให้มี	- พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ ประชาชนให้ทันสมัย สะดวก รวดเร็วและครบ	ทุกสำนัก/กอง

ประสิทธิภาพ	วงจร	
	- พัฒนาระบบให้บริการข้อมูลข่าวสารของท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง	กองวิชาการและแผนงาน
ยุทธศาสตร์ที่ 7 : การพัฒนาระบบบริหารจัดการ	- พัฒนาระบบการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน	ทุกสำนัก/กอง
	- พัฒนาศักยภาพบุคลากรและสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับระบบบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและการป้องกันปราบปรามการทุจริตภาครัฐ	ทุกสำนัก/กอง
	- การเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเทศบาล	ทุกสำนัก/กอง

บทที่ 6

การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาในระดับต่าง ๆ นำไปสู่การปฏิบัติ ด้วยการถ่ายทอดกลยุทธ์ลงสู่การปฏิบัติ โดยการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล 3 ปี กระบวนการจัดสรรงบประมาณประจำปี จัดทำแผนดำเนินงาน นำไปสู่การปฏิบัติงานได้อย่างแท้จริง การทบทวนและติดตามประเมินผล จึงเป็นอีกกระบวนการหนึ่งจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพหรือประสิทธิภาพของโครงการ ตามแผนพัฒนาเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้บริหารเทศบาลและผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ อีกทั้งยังเป็นกระบวนการที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อผลสำเร็จในการบริหารตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ กำหนดทิศทางและแนวทางการพัฒนาที่เน้นการวางแผนแบบมีส่วนร่วมจากภาคประชาคมเมือง เพื่อนำแผนไปสู่การปฏิบัติกระบวนการสุดท้ายของการปฏิบัติตามแผน คือ การติดตามและประเมินผลและเพื่อให้กระบวนการติดตามและประเมินผล โครงการตามแผนพัฒนาขับเคลื่อนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมไปถึงปรับปรุงการดำเนินงาน ควบคุม กำกับการปฏิบัติงาน โครงการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ

6.1 องค์กรรับผิดชอบในการติดตาม และประเมินผล

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ได้กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ สองปี ประกอบด้วย

1. สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือก จำนวนสามคน
2. ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือก จำนวนสองคน
3. ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือก จำนวนสองคน
4. หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเอง จำนวนสองคน
5. ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือก จำนวนสองคน

โดยคณะกรรมการฯ ดังกล่าว มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนา
2. ดำเนินการติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนา

3. รายงานผล และเสนอความเห็น ซึ่งได้จากการติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนา ต่อผู้

บริหารท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่น เสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนา ให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกัน อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคม ของทุกปี ทั้งนี้ ให้ปีประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

4. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

6.2 วิธีการและห้วงระยะเวลาในการติดตามประเมินผล

6.2.1 การติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ เป็นการติดตาม

ความก้าวหน้าการดำเนินงานภายใต้แผนพัฒนาสามปี โดยใช้แผนดำเนินงานเป็นเครื่องมือในการติดตาม และรายงาน ผลการดำเนินงานรายไตรมาส 3 เดือน

6.2.2 การประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ โดยใช้แบบประเมินผลการ

ดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ ตามคู่มือการติดตามและประเมินผลการจัดทำและแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจัดทำโดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยกำหนดให้มีประเด็นในการประเมิน 3 ส่วน คือ

1. ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม
2. ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องในแต่ละยุทธศาสตร์
3. การเปลี่ยนแปลงของการพัฒนาตามตัวชี้วัด

6.2.3 แบบในการติดตามประเมินผล ใช้ตารางเครื่องมือ ดังนี้

6.2.3.1 ตารางยุทธศาสตร์และจำนวนแนวทางการพัฒนาในปี.....

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ	
	จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาความเข้มแข็งและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน		
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่ มีสิ่งแวดล้อมที่ดี		
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาทุนมนุษย์		
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนสังกัดเทศบาลให้ได้มาตรฐาน ในทุกระบบ		

6-3

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ	
	จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การแก้ไขปัญหาความยากจน		
ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาระบบบริการ ให้มีประสิทธิภาพ		
ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาระบบบริหารจัดการ		

6.2.3.2 ตารางความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ในภาพรวม

ประเด็น	พอใจ มาก	พอใจ	ไม่พอใจ
1. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ / กิจกรรม			
2. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ / กิจกรรม			
3. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/ กิจกรรม			
4. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ / กิจกรรมให้ ประชาชนทราบ			
5. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม			
6. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด			
7. ผลการดำเนินโครงการ / กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของ ประชาชนในท้องถิ่น			
8. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ / กิจกรรม			
ภาพรวม			

6-4

6.2.3.3 ตารางความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องในแต่ละยุทธศาสตร์

ประเด็น	คะแนนความพึงพอใจ (เต็ม 10 คะแนน)
1. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ / กิจกรรม	
2. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ / กิจกรรม	
3. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
4. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	
5. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ / กิจกรรม	
6. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
7. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชน ในท้องถิ่น	
8. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ / กิจกรรม	
ภาพรวม	

6.2.3.4 ตารางการเปลี่ยนแปลงของการพัฒนาตามตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่เลือก	หน่วย	ผลการดำเนินงาน		
		ก่อนดำเนินการ (จำนวน)	หลังดำเนินการ (จำนวน)	เพิ่ม / ลด
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
ฯลฯ				

6-5

ตารางสรุปตัวชี้วัด Measurement Template (KPI profile)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด (KPI)
1.การพัฒนาความเข้มแข็งและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน	1.ประชาชนมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองในระบบอบประชาธิปไตย	1.ร้อยละของการใช้สิทธิในการเลือกตั้ง ทุกระดับเพิ่มขึ้น
		2.จำนวนพื้นที่ผิวจราจรที่เพิ่มขึ้น (สร้างใหม่) (ตร.ม.)
2.การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ.พัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่ มีสิ่งแวดล้อมที่ดี	2.มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดีในกรคมนาคมของชุมชน	3.จำนวนพื้นที่ถนนที่ได้รับการปรับปรุงผิวจราจร (ถนนเดิม) (ตร.ม.)
		4.พื้นที่สีเขียว / ประชากรเพิ่มขึ้น ตร.ม. / คน
		5.จุดน้ำท่วมขังผิวจราจรเวลาฝนตกหนักที่มีปริมาณน้ำฝนไม่เกิน 110 มม./ชม. ลดลง
		6.จำนวนครั้งของอาชญากรรมลดลง
		7.จำนวนอุบัติเหตุจราจรในเขตเทศบาล ลดลงและผู้เสียชีวิตในเขตเทศบาลลดลง
		8.จำนวนครั้งการเกิดอัคคีภัยลดลง
3.ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	3.ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	9.ระยะเวลาเฉลี่ยในการระงับอัคคีภัยได้เร็วขึ้น
		10.ร้อยละของการนำขยะมูลฝอย
4.มีสิ่งแวดล้อมที่ดีเหมาะสมต่อการ	4.มีสิ่งแวดล้อมที่ดีเหมาะสมต่อการ	

	ดำรงชีวิต	กลับมาใช้ประโยชน์
		11..ร้อยละของขยะอันตรายได้รับการกำจัด อย่างถูกหลักสุขาภิบาล

6-6

ตารางสรุปตัวชี้วัด Measurement Template (KPI profile)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด (KPI)
2.การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ . พัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่ มี สิ่งแวดล้อมที่ดี	4.มีสิ่งแวดล้อมที่ดีเหมาะสมต่อการ ดำรงชีวิต	12.ร้อยละของร้านอาหารในเขต เทศบาลเมืองบ้านไผ่มีการติดตั้งบ่อ ดักไขมัน
		13.ถนนสายหลักมีค่าเฉลี่ยผลการ ประเมินด้านความสะอาดผ่านเกณฑ์
		14.ตลาดสดผ่านเกณฑ์ตลาดสดน้ำ เชื้อของกรมอนามัย
		15.ร้านอาหารผ่านเกณฑ์มาตรฐาน อาหารสะอาดรสชาติอร่อย
		16.โรงฆ่าสัตว์ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ของกรมปศุสัตว์
		17.จำนวนผู้จำหน่ายสินค้าในพื้นที่ ไม่ได้รับอนุญาตลดลง
3.การพัฒนาทุนมนุษย์	5.มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยใน เขตเทศบาล	18.ร้อยละของจำนวนผู้จำหน่าย สินค้าในตลาดสดและบริเวณจุด ผ่อนผันที่เทศบาลกำหนดปฏิบัติตาม ระเบียบกฎหมาย
		6.มีสุขภาพอนามัยแข็งแรง
3.การพัฒนาทุนมนุษย์	6.มีสุขภาพอนามัยแข็งแรง	19.ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้น ไปได้รับการคัดกรองโรคเบาหวาน และโรคความดันโลหิตสูง
		20.ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป มีการ ออกกำลังกายอย่างน้อย สัปดาห์ละ 3 วันๆ ละ 30 นาที

6-7

ตารางสรุปตัวชี้วัด Measurement Template (KPI profile)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด (KPI)
3.การพัฒนาทุนมนุษย์	6.มีสุขภาพอนามัยแข็งแรง	21.เด็กที่มีอายุไม่เกิน 6ปี มีน้ำหนัก มาตรฐานตามเกณฑ์ของกรมอนามัย
		22.อัตราการป่วยด้วยโรค ไข้เลือดออกไม่เกินเกณฑ์มาตรฐาน

		50 คน/แสน ประชากร
		23.ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายได้รับความรู้ ด้านการป้องกันโรคเอดส์
		24.ร้อยละสตรีอายุ 35,40,45,50 และ 55 ปีขึ้นไปได้รับการตรวจมะเร็งปากมดลูกและมะเร็งเต้านม
		25.ร้อยละของผู้สูงอายุได้รับการดูแลสุขภาพตามวัย
		26.จำนวนเด็กเล็ก(อายุ 2-4ปี)ในชุมชนได้รับการอบรมเลี้ยงดูตามหลักวิชาการเพิ่มขึ้น
		27.ร้อยละศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัด เทศบาลเมืองบ้านไผ่ผ่านการประเมิน มาตรฐานการดำเนินงาน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

6-8

ตารางสรุปตัวชี้วัด Measurement Template (KPI profile)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด (KPI)
4.การพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนสังกัดเทศบาลให้ได้มาตรฐาน ในทุกระบบ	7.โรงเรียนของเทศบาลมีมาตรฐานในการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น	28.ร้อยละของเด็กนักเรียนที่อ่านออกเขียนได้ตามมาตรฐานช่วงชั้น
		29.โรงเรียนเทศบาลบ้านไผ่ผ่านการประเมินภายนอก (สมศ.)
		30. ร้อยละคะแนนผลทดสอบ O-net เฉลี่ยเพิ่มขึ้นทุกปี
5.การแก้ไขปัญหาความยากจน	8.ชุมชนมีศักยภาพทางเศรษฐกิจ	31.จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการสนับสนุน ผ่านเกณฑ์การประเมิน
		32.จำนวนผู้จำหน่ายสินค้าและมีรายได้จาก การจำหน่ายสินค้า (ราย) / เดือน
	9.ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็งและเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่	33.จำนวนชุมชนที่เข้มแข็งพึ่งตนเองได้มากขึ้น

	ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	34.ร้อยละของประชาชนที่เข้ารับการอบรม มีอาชีพเสริม
6.การพัฒนากระบวนการให้มีประสิทธิภาพ	10.ประชาชนเกิดความพึงพอใจในการรับบริการจากเทศบาล	35.ร้อยละความพึงพอใจในการบริการและการจัดการของประชาชน
	11.มีฐานข้อมูลและแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัยสำหรับ ให้บริการประชาชน	36.ประชาชนเข้าถึงแหล่งเรียนรู้เพิ่มขึ้น

6-9

ตารางสรุปตัวชี้วัด Measurement Template (KPI profile)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด (KPI)
6.การพัฒนากระบวนการให้มีประสิทธิภาพ	11.มีฐานข้อมูลและแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัยสำหรับ ให้บริการประชาชน	37.ร้อยละของจำนวนประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับข้อมูลของเทศบาล
	7.การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการ	12.มีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ
13.มีระบบการเบิกจ่ายเงินที่เป็นไปตามแผนการเบิกจ่ายเงิน มีการ ใช้ จ่ายเงินงบประมาณอย่างคุ้มค่า สามารถประหยัดงบประมาณได้		39.ร้อยละของงบประมาณที่เบิกจ่ายเป็นไป ตามแผนการเบิกจ่ายเงินรายไตรมาสสะสม
		40.ร้อยละของงบประมาณที่เหลือ ในหมวดค่าสาธารณูปโภค และ หมวดค่าวัสดุ
		41.ร้อยละของจำนวนโครงการที่สามารถจัดซื้อจัดจ้างได้ทันตาม กำหนดเวลาที่ กำหนดในแผนการจัดซื้อจัดจ้าง

	<p>14.มีระบบการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นไปตามแผนการจัดซื้อจัดจ้าง มีการใช้เงินในการจัดซื้อจัดจ้างอย่างคุ้มค่า สามารถประหยัดงบประมาณได้</p>	<p>42.ร้อยละของจำนวนเงินที่เหลือจากการ สอบราคาประกวดราคา โครงการจัดซื้อจัดจ้างต่อราคากลางที่กำหนด</p>
--	--	---

6-10

ตารางสรุปตัวชี้วัด Measurement Template (KPI profile)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด (KPI)
<p>7.การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการ</p>	<p>15.เพิ่มรายได้ด้วยวิธีการต่างๆ กิจกรรม/โครงการที่เป็นการเพิ่มรายได้ให้กับเทศบาล</p>	<p>43.อัตราร้อยละที่เพิ่มขึ้นจากการที่จัดเก็บเอง 2 % (เมื่อเทียบกับประมาณการของแต่ละปี)</p>
	<p>16.มีงานวิจัยและการประเมินผลที่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลและแก้ไขปัญหาการจัดการเมือง</p>	<p>44.ร้อยละของโครงการที่มีการดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์</p>
	<p>17.บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน</p>	<p>45.บุคลากรทุกระดับได้รับการฝึกอบรมมากกว่า40 ชม./ คน</p>
		<p>46.ร้อยละของบุคลากรมีความสามารถใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์พื้นฐาน</p>
<p>18.มีฐานข้อมูลที่ทันสมัยสำหรับให้บริการประชาชน</p>	<p>47.ร้อยละของบุคลากรระดับผู้ปฏิบัติสามารถใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เฉพาะงาน</p> <p>48.มีระบบฐานข้อมูลเพื่อการจัดการและบริการ</p>	
